

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในจังหวัดสุพรรณบุรี

27 ส.ย. 2526

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058
กรุณาพิจารณา

ของ

สมคิด พรหมจรรย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2526

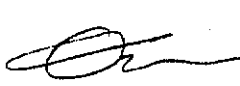
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

 ประธาน

 กรรมการ

 กรรมการ

 กรรมการ

ประกาศศุภผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อังคณา ล้ายยศ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น แนะนำ ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวง ศึกษาธิการ ที่กรุณาให้ความสะดวกในการพิมพ์แบบทดสอบเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และคณะครูของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น อย่างดี

ขอขอบคุณ คุณชาญชัย กิพเนตร คุณบุญเลิศ ศำหอม คุณณพรัตน์ อรุณพันธ์ คุณสุกศิลป์ ดอกวังกุล คุณพรทิพย์ ศิลปรัตน์ และ คุณบุพผา แสงอินทร์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ในการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบสักถึงพระคุณของบิดามารดา พี่ น้อง และญาติที่ให้การกำสจใจ และกำสจทรัพย์ สสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาตลอด พระคุณนี้หาที่เปรียบมิได้

ล้มคิด พรมจุ้ย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของบุคลิกภาพ	8
ทฤษฎีบุคลิกภาพ	9
การวัดบุคลิกภาพ	12
การวิเคราะห์องค์ประกอบในการพัฒนาแบบทดสอบ	13
ความหมายของอารมณ์	15
ทฤษฎีอารมณ์	16
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ผลงานวิจัยในต่างประเทศ	18
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ผลงานวิจัยในประเทศ	21
สมมติฐานการวิจัย	23
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
ประชากร	24
กลุ่มตัวอย่าง	24

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ . . .	27
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
การเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	42
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ	57
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	67
กลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	67
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
อภิปรายผล	74
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา	83
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก ก.	91

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ จำแนกตามอำเภอ	25
2	แสดงรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนก ตามอำเภอ	26
3	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตาม อารมณ์และตัวเพศ	43
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้าน การอ่อนไหวไปตามอารมณ์	44
5	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวเพศ	46
6	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้าน การอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทุกวิชา	47
7	แสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นตัวเกณฑ์	49
8	แสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นตัวเกณฑ์	50
9	แสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นตัวเกณฑ์	51
10	แสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาไทยเป็นตัวเกณฑ์	52
11	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอำนาจจำแนกในแต่ละด้านของแบบทดสอบจากการ ทดสอบครั้งหนึ่ง	58

3	12	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอำนาจจำแนกในแต่ละด้านของแบบทดสอบ จากการทดสอบ ครั้งที่สอง	31 60
4	13	แสดงรายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่สาม	33 62
5	14	แสดงค่าความเชื่อมั่นและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบ แต่ละด้าน	34 63
6	15	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและการทดสอบนัยสำคัญของค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบแต่ละด้าน	35 65
7	16	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบ แต่ละด้าน	36 66
8	17	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ด้านการ อ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้ง เจ็ดด้าน จากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง	37 93
10	18	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ด้านการ อ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้ง เจ็ดด้าน จากการทดสอบครั้งที่สอง	38 94
11	19	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ด้านการ อ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้ง เจ็ดด้าน จากการทดสอบครั้งที่สาม	39 95

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ..	18 27
2 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบล่าเหตุของตัวพยากรณ์ เพื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นเกณฑ์	53
3 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบล่าเหตุของตัวพยากรณ์ เพื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นเกณฑ์	54
4 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบล่าเหตุของตัวพยากรณ์ เพื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์	55
5 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบล่าเหตุของตัวพยากรณ์ เพื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาไทยเป็นเกณฑ์	56

ภูมิหลัง

เป้าหมายสำคัญของภาพพัฒนาการศึกษา คือ การปรับปรุงและสร้างเสริมพัฒนาคนมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นพลังสำคัญในอันที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติ เพราะถ้าบุคคลในชาติมีคุณภาพ การพัฒนาระบบสังคมและเศรษฐกิจก็จะมีประสิทธิภาพ บุคคลจึงเป็นสักรวลสำคัญที่จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศสัมฤทธิ์ผล ทั้งนี้สอดคล้องกับทัศนะของ เวอร์น (Vernn) ที่ว่า มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาระบบสังคมและเศรษฐกิจ (Vernn. 1964 : 151) ดังนั้น เพื่อที่จะให้ประเทศมีความเจริญยิ่งขึ้น เราจึงต้องพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ความคิด สติปัญญา และคุณธรรม โดยยึดหลักว่า ประเทศจะพัฒนาไปไม่ได้ ถ้าบุคคลไม่ได้รับการพัฒนาเสียก่อน (อาคม สรรสุชาติ 2524 : 2) จุดมุ่งหมายในการพัฒนาคนก็เพื่อที่จะเสริมสร้างหรือปรุงแต่งให้มี "บุคลิกภาพที่ดี" เป็นที่ปรารถนาของสังคม (นวลเพ็ญ วิเชียรโยติ 2514 : 1) เหมาะสมกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และลักษณะอาชีพในอนาคตต่อไป

บุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคมทั่วไป องค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพ ได้แก่ ความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ผลดี พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง การยอมรับตนเอง การอ่อนไหวไปตามอารมณ์ มีความรับผิดชอบ เตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อความอยู่รอดของตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับสังคม ปัญหาของบุคลิกภาพจึงเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของบุคคลจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ สามารถคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลทั้งในปัจจุบันและอนาคต (Hall and Lindzey. 1957 : 119) โดยเฉพาะสังคมที่มีความแตกต่างและขัดแย้งกันมากในปัจจุบัน การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของบุคคลจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในวงการศึกษามาก เพราะบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่ลึกลับซับซ้อน

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมไทย อันเนื่องมาจากการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมือง ฯลฯ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของบุคคล และผู้ที่ได้รับความกระทบกระเทือนมากที่สุด จากการเปลี่ยนแปลงนี้ก็คือ เยาวชน (จรรยา จินายน 2508 : 39) ฉะนั้น ในการพัฒนาก้าวสังคม พัฒนาสังคม ตลอดจนการปรับปรุงส่งเสริม บุคลิกภาพของบุคคล เพื่อให้ประเทศไปสู่เป้าหมายได้นั้นจะต้องมุ่งพัฒนาไปที่เยาวชนเป็นสำคัญ เพราะบุคลิกภาพในวัยเด็กย่อมมีผลต่อเนื่องไปสู่บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ตนเอง ดังที่ ก่อ สวัสดิพิบูลย์ (ก่ สวัสดิพิบูลย์ 2511 : 176) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพการศึกษา ในปัจจุบันได้เปลี่ยนไป คือ แทนที่จะย่ำความสำคัญทางวิชาการเพียงอย่างเดียวก็เปลี่ยนเป็นการ ศึกษาเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ของเด็ก ให้มีสัดส่วนกันทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และ สติปัญญา ดังนั้น นักการศึกษาจึงให้ความสนใจในเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในวัยเรียนกัน มากขึ้น เพราะเชื่อในคำกล่าวที่ว่า "ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก"

การอ่อนไหวไปตามอารมณ์ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของบุคลิกภาพซึ่งมิใช่เป็นสิ่งที่คงที่หรือ ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างลุ่มขึ้นมา ดังที่ บุญสนอง ไกรเนตร (บุญสนอง ไกรเนตร 2515 : 3) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพทางด้านอารมณ์ของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ที่เจริญงอกงามได้เหมือนร่างกาย ส่วนใดบกพร่องก็สามารถปรุงแต่งให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้เป็นคำกล่าว ที่สอดคล้องกับ ธำรง บัวศรี (ธำรง บัวศรี 2506 : 32) ที่ว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ของบุคคลมิใช่เป็นสิ่งที่เกิดมาพร้อมกับบุคคลทั้งหมด แต่เกิดมาจากการฝึกฝนอบรม เรียนรู้ และมีประสบการณ์ในภายหลังทั้งสิ้น ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะช่วยกันส่งเสริมลักษณะนิสัย ความรู้สึก ความคิด ความนิยม และความปรารถนาทางด้านอารมณ์ที่ดี ให้เกิดกับเยาวชนเสียก่อน เพื่อให้เจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่เป็นพลเมืองดี มีความสามารถเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต

นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น เรื่องของอารมณ์มีบทบาทสำคัญมาก ดังคำกล่าวของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2518 : 86) ที่ว่า วัยรุ่นเป็นวัย "พายุบุแคม" ซึ่งหมายความว่า มีความรุนแรงอยู่กับกิจกรรมเกือบทุกอย่างที่เขา กระทำ การปรับตัวของชีวิตในวัยรุ่นจึงเป็นไปอย่างยุ่งยากสับสนซับซ้อน อารมณ์จึงเป็นองค์ประกอบ

สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ลูรินทร์ ลูทธิธำพิพย์ (ลูรินทร์ ลูทธิธำพิพย์ 2517 : 6) ที่ว่า นักเรียนที่เรียนไม่ดี เรียนอ่อน เรียนตกซ้ำชั้น ไม่สนใจเรียน เปื่อยเรียน หรือหนีเรียนนั้น ไม่ได้มาจากสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับระดับสมองของเด็กเสมอไป แม้แต่เด็กที่ร่างกายแข็งแรง ระดับความสามารถทางสมองปกติก็จะเรียนได้ไม่ดี ถ้าหากนักเรียนคนนั้นขาดการกระตุ้นเร้าใจหรือขาดการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ ดังนั้นโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ของนักเรียน จึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสามารถและความสนใจของนักเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกยินดีที่จะร่วมทำกิจกรรมนั้น ๆ (ลูซ่า สันทรเฒ และ ลูรางค์ สันทรเฒ 2515 : 81 - 82) ให้สัมฤทธิ์ผลตามที่นักเรียนต้องการ

ความสำเร็จทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 343) ได้กล่าวว่า นอกจากจะวัดด้วยแบบทดสอบความถนัดที่เหมาะสมแล้วจะเป็นตัวพยากรณ์แล้ว การทำนายจะประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น ถ้าเรานำปัจจัยของความสนใจ แรงสนใจ และอารมณ์ของนักเรียนด้วย ดังนั้น อารมณ์ของนักเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน สิ่งสำคัญจะต้องมีการวัดด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ด้วย เพื่อให้การวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมีความเชื่อมั่นสูงและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเลือกศึกษาว่า องค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ด้านใดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่างมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่อย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนว และการให้บริการให้คำปรึกษาในการเลือกอาชีพแก่นักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา ค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ด้านใดที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่มีคุณภาพสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่มีความสัมพันธ์ และมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อันเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม และเป็นแนวทางในการปลูกฝังบุคลิกภาพที่เหมาะสมให้แก่นักเรียน

2. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ทำให้ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่มีคุณภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 3,578 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 740 คน ซึ่งเลือกมาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) มีหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) เป็นห้องเรียน แบ่งเป็นสองตอน ดังนี้ คือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ จำนวน 370 คน ซึ่งแยกเป็นดังนี้

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบครั้งแรกหนึ่ง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test แล้วปรับปรุงข้อคำถามและคัดเลือกข้อคำถามที่ดี จำนวน 100 คน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบครั้งที่สอง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยใช้ t-test แล้วคัดเลือกข้อสอบที่ดี ไว้ตามจำนวนที่ต้องการ จำนวน 120 คน

2.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบครั้งที่สาม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรง จำนวน 150 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 370 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ซึ่งเป็นตัวพยากรณ์ประกอบด้วย ตัวพยากรณ์จากองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์เจ็ดด้าน คือ

3.1.1 การชอบออกสังคม

3.1.2 อารมณ์มั่นคง

3.1.3 การถ่อมตน

3.1.4 ความเคร่งเครียด

3.1.5 จิตใจกล้าแข็ง

3.1.6 ความเพ้อฝัน

3.1.7 ความหวาดกลัว

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ซึ่งเป็นตัวเกณฑ์ ประกอบด้วย

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

3.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

✓ นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ หมายถึง คุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรม ด้านอารมณ์ของนักเรียนที่แสดงต่อสิ่งแวดล้อมทางด้านการกระทำ ความสนใจ ความรู้สึก และ

สภาวะทางจิตใจของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์เกิดขึ้น คือ

1.1 การชอบออกสังคม หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ชอบการแสดงออกและชอบเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในสังคม ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดการชอบออกสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.2 อารมณ์มั่นคง หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะมีความคงที่ทางอารมณ์ กล้าที่จะเผชิญปัญหา และมีความอดทนต่อความยุ่งยากในการทำงาน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3 การถ่อมตน หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะไม่คุยโม้โอ้อวด พอใจในตนเอง สุภาพเรียบร้อยเป็นผู้อ่อนน้อม ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดการถ่อมตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.4 ความเคร่งเครียด หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะเร่งรีบขรุ้ม เอาจริงจัง เอาส่ง กับสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ วิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนและการทำงาน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดความเคร่งเครียดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.5 จิตใจกล้าแข็ง หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักสภาพที่เป็นจริง มีความกล้าที่จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและมีความรับผิดชอบ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.6 ความเพ้อฝัน หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะชอบสร้างมโนภาพหรือจินตนาการว่าตนเองเป็นแบบนั้นแบบนี้อยู่เสมอ และมักคิดว่าตนเองเก่งกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดความเพ้อฝันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.7 ความหวาดกลัว หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะหวาดระแวงในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มักจะตื่นเต้นตกใจง่ายในสิ่งที่พบเห็นและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดความหวาดกลัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ทางทักษะและความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนจนจบบทเรียนตามที่กำหนดไว้ วัดได้จากคะแนนที่ได้จากการตอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานของ
สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสี่ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3. คุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ หมายถึง คุณภาพ
ด้านความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง ดังนี้ คือ

3.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หมายถึง ความคงที่ในการได้คะแนนของนักเรียน
แต่ละคนจากการตอบแบบทดสอบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หาค่าความเชื่อมั่นสองวิธี คือ

วิธีแรก คำนวณโดยใช้สูตร แอลฟา โคเอฟฟิเชียน (Alpha Coefficient)

วิธีที่สอง ใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split-half Method)

3.2 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่
สามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ตรวจสอบคุณภาพด้าน
ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) สองวิธี คือ

วิธีแรก หาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอารมณ์ ของ ดร.วิรัช
วิเชียรโชติ และคนอื่น ๆ

วิธีที่สอง ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

(พจน์ ละเพียรชัย 2512 : 20 - 21)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" (Personality) ไว้แตกต่างกันดังนี้ คือ

กู๊ด (Good) ให้นิยามบุคลิกภาพไว้ในพจนานุกรมทางวิชาการศึกษา (Dictionary of Education) ว่า บุคลิกภาพ คือ ผลรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล (Good. 1973 : 417)

แคทเทล (Cattell) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า คือ สิ่งที่จะช่วยให้เราทำนายได้ว่า บุคคลจะทำอะไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้ บุคลิกภาพเป็น เรื่องของพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล ทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน ดังนั้น การศึกษาบุคลิกภาพจะต้องศึกษาพฤติกรรมทั้งหมด มิใช่ศึกษาเพียงบางอย่าง (Hall and Lindzey. 1965 : 396 - 411)/

ไอเซนค (Eysenck. 1970 : 253) ได้กล่าวถึงความหมายของบุคลิกภาพนั้น พิจารณาได้สองมิติ คือ มิติแรก เป็นด้านการแสดงตัวและเก็บตัว ซึ่งประกอบด้วยลักษณะย่อย ๆ ได้แก่ การมีส่วนร่วม-ไม่ร่วมมือ (Participation-withdrawn) เข้าสังคม-แยกตัว (Socialable-Isolated) เข้าใกล้-ถอยหนี (Approach-withdrawn) กระตือรือร้น-เฉื่อยชา (Active-Inactive) มิติที่สอง เป็นลักษณะทางด้านอารมณ์ ซึ่งได้แก่ ความเป็นคนเข้มแข็ง อ่อนแอ มั่นคง ไม่มั่นคง ลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ เช่น ความวิตกกังวลและอื่น ๆ เป็นต้น

ดัย ชุ่มสาย (ดัย ชุ่มสาย 2508 : 348) ให้นิยามไว้ว่า บุคลิกภาพ เป็นกระบวนการรวมหน่วย (integration) อันหนึ่ง ซึ่งประกอบขึ้นด้วย รูปร่าง ลักษณะ และพฤติกรรม

ที่เป็นเครื่องสันนิษฐานของคน ๆ หนึ่ง และซึ่งทำให้คนอื่นกำหนดคุณค่าของคน ๆ นั้น ด้วยอารมณ์และ
ไม่ใช่วิทยวิธีปัญหาหรือเขาวาน์

เชดส์คัลด์ โนวาลินส์ (เชดส์คัลด์ โนวาลินส์ 2520 : 3) ได้ให้ความหมายของ
บุคลิกภาพว่าเป็น ลักษณะนิสัย (traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และ
เป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น
ที่แสดงออกหรือตอบสนอง (Interaction) ต่อสิ่งแวดล้อม

เบงอร ภูวภิรมย์ชัย (เบงอร ภูวภิรมย์ชัย 2524 : 41) ได้ให้ความหมายไว้ว่า
บุคลิกภาพ คือ ทุกสิ่งทุกอย่าง อันได้แก่ ลักษณะท่าทางการแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก
 ฯลฯ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออก ต้องมีความคงตัวสำหรับเป็นพฤติกรรมเฉพาะของบุคคล
นั้น ๆ อาจเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาพอสมควร

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะของ
แต่ละบุคคล ซึ่งได้แก่ คุณลักษณะทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้ง
พฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ ทางด้านการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎี แต่ที่สำคัญและสักระบบได้มีดังนี้ คือ (โสภา
ชูพิกุลชัย 2521 : 100 - 105)

1. ทฤษฎีแบ่งประเภท (Type Theory) ทฤษฎีแบ่งประเภทนี้จะขึ้นอยู่กับ
สังเกตโดยทั่ว ๆ ไป เพื่อมุ่งพิจารณาเกี่ยวกับด้านตัวบุคคล นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับ
การยอมรับเกี่ยวกับลักษณะหรือบุคลิกภาพภายนอก นักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้แก่ จุง (Jung) และ เชลตัน
(Sheldon) ดังเช่น

(จุง) ได้แบ่งประเภทของบุคลิกภาพไว้สองประการ คือ

ประการแรก บุคคลที่มีลักษณะเด่นและชอบสังคม (Extrovert) เป็นคนที่
สร้างความเชื่อมั่นบนรากฐานของความเป็นจริง มีอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม
เป็นบุคคลที่เปิดเผยไม่ชอบเก็บตัว

ประการที่สอง บุคคลประเภทเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เป็นคนที่เชื่อก่อนและทุกอย่างที่กระทำมักจะขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่

สำหรับ เชลตัน ได้แบ่งประเภทของบุคลิกภาพออกเป็นสามประการ คือ

ประการที่หนึ่ง Endomorph ประเภทนี้มีลักษณะอ้วนเตี้ย เป็นพวกชอบสนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว มักกินจุ และขี้บ่น

ประการที่สอง Mesomorph เป็นประเภทนักกีฬา มีร่างกายสมส่วน ใหญ่กว้าง ตะโพกเล็ก ร่างกายเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ คล่องแคล่วว่องไว มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

ประการที่สาม Ectomorph ประเภทนี้จะผอมสูง ใหญ่ห่อมีลักษณะเคร่งขรึม เอาใจใส่การทำงาน ใจต่อความรู้สึก

(2) ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัย (Trait Theory) ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัยนี้ต่างกับทฤษฎีแบ่งประเภท คือ จะมุ่งอธิบายลักษณะบุคลิกภาพตามตำแหน่งในตาราง ซึ่งแทนแต่ละลักษณะนิสัย เป็นต้นว่า เราอาจจะกำหนดบุคคลใดลงในตารางของความฉลาดและขยันหมั่นเพียร เป็นลักษณะนิสัยหนึ่งของบุคลิกภาพหรืออาจกำหนดลงในตารางของอารมณ์อ่อนไหวว่าเป็นอีกลักษณะของบุคลิกภาพก็ได้ ซึ่งแต่ละตารางนี้เราเรียก dimension นักจิตวิทยาทางด้านลักษณะนิสัยพยายามที่จะไล่หารายชื่อลักษณะนิสัยที่สั้น ๆ ที่จะสามารถใช้ การอธิบายอุปนิสัยของคนทั่ว ๆ ไป

ในการที่จะตั้งชื่อลักษณะนิสัยให้สั้นและกะทัดรัดนั้น ทำได้โดยวิธีการที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) นักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้แก่ แคทเทิล (Cattell) ออลพอร์ท (Allport)

ออลพอร์ท ได้แบ่งบุคลิกภาพออกเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ

ลักษณะที่หนึ่ง ลักษณะสามัญ (Common traits) คือ ลักษณะที่อาจนำมาเปรียบเทียบได้ในบุคคลทุกคน เช่น ความเชื่อทางศาสนา ค่านิยมสังคม เป็นต้น

ลักษณะที่สอง ลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Disposition) คือ ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ ทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่ต่างกันออกไป

๓

3. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Theory) ทฤษฎีแบบ dynamic นี้จะ

เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมทางด้านร่างกาย (physical) และทางด้านสังคม (social) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องความขัดแย้งในใจ ซึ่งเกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่คำนึงถึงสาเหตุจากในอดีต เป็นความขัดแย้งในใจที่เกิดขึ้นจากแนวโน้มทางบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ นักจิตวิทยาที่มองบุคลิกภาพในแง่นี้ คือ ฟรอยด์ (Freud)

ฟรอยด์ เชื่อว่าจิตใลมนุษย์ แบ่งได้เป็นสามประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง Id คือ สภาวะของจิตใจที่ต้องการแสวงหาความสุข ความพอใจ โดยปราศจากขอบเขตใด ๆ ทั้งสิ้น

ประเภทที่สอง Ego คือ การรู้จักตนเอง รู้ว่าตัวเองคือใคร เริ่มแยกตัวเองจากโลกภายนอกได้

ประเภทที่สาม Superego คือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เมื่อเด็กโตขึ้นก็จะได้รับการอบรมสั่งสอนให้ประพฤติตามศีลธรรม วัฒนธรรมอันดี

ฟรอยด์ เน้นว่า การทำงานของระบบทั้งสามนี้จะเกี่ยวข้องกันเสมอ

4. ทฤษฎีส่วนรวมทั้งร่างกายและจิตใจ (Organismic Theory) ทฤษฎีนี้มุ่งจุดสนใจว่าการเข้าใจบุคลิกภาพจะต้องเข้าใจส่วนรวมแยกส่วนไม่ได้ มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพ (potential) ที่จะพัฒนาไปในทางที่ดี นักจิตวิทยาที่สำคัญก็คือ มาสโลว์ (Maslow) และโรเจอร์ (Rogers)

5. ทฤษฎีที่เน้นสังคมและสิ่งแวดล้อมของสังคม (Social Determinants)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่า ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากสิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพโดยตรง นักจิตวิทยาที่สำคัญ คือ แอดเลอร์ (Adler) และ ฟรอมม์ (Fromm)

แอดเลอร์ เชื่อว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม เพราะการดำเนินชีวิตของมนุษย์จะเกี่ยวข้องับสังคมตลอดเวลา มนุษย์มีแรงจูงใจที่จะสร้างชีวิตให้สมบูรณ์ เอาชนะอุปสรรคของตนเอง

ฟรอมม์ เชื่อว่า มนุษย์ต้องการอิสรภาพ จึงทำให้ต้องแยกตัวเองออกมาจากธรรมชาติ ทำให้เกิดความว้าเหว่ เติบวดย

การวัดบุคลิกภาพ

การวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดได้ยาก เมื่อเทียบกับการวัดในสิ่งอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดบุคลิกภาพ ซึ่งสามารถวัดบุคลิกภาพตามลักษณะที่ต้องการจะวัด สำหรับวิธีการวัดบุคลิกภาพนั้น มล. ดุ้ย ชุ่มลาย ได้กล่าวไว้ว่า มีอยู่ 5 วิธี คือ

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง ตั้งแต่ประสพการณ์อันซับซ้อน อย่างเช่น พฤติกรรมของคนเป็นสิ่งที่สังเกตพิจารณาให้ได้เรื่องราวละเอียดถี่ถ้วนยาก เราต้องเลือกสังเกตเพียงปฏิกริยาอันใดอันหนึ่งเป็นคราว ๆ ไป
2. วิธีการทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ หลายสิบข้อให้ผู้ทดสอบตั้งขึ้นโดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่ว ๆ ไปเป็นมาตรฐาน ซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิ การเมืองหรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิกริยาที่คนทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือร่วมใจกับผู้ทดสอบในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้การสอบได้ผลตามวัตถุประสงค์
3. การประมาณค่า โดยการเลือกลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่น ความสงบล่งเล้งยม แล้วให้หลาย ๆ คน ช่วยกันประมาณค่า ว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่าอันนั้นตกอยู่ในขั้นไหน คือ มีความสงบล่งเล้งยมมากน้อยเพียงใด
4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือ การประมาณค่าตัวเอง แบบวิเคราะห์ตัวเองจะเป็นคำถามแบบปรนัย จะมีประโยชน์ในการให้เลือกอาชีพให้เหมาะแก่บุคลิกภาพของตน
5. การสัมภาษณ์ มีหลักการคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตัวเองต่างกันที่ว่า ผู้สัมภาษณ์ตั้งคำถามให้เราติดตามเพื่อวิเคราะห์ตัวเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของเขา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ได้รู้ว่าถูกทดสอบบุคลิกภาพ

ตามที่ได้อธิบายมาจะเห็นได้ว่า การวัดบุคลิกภาพทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะวัด และสิ่งที่จะวัดหรือศึกษา สำหรับการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยวิธีการทดสอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบในการพัฒนาแบบทดสอบ (Factor Analysis in Test Development)

ในการจำแนกประเภทของลักษณะบุคลิกภาพต่าง ๆ อย่างเป็นระบบนั้น นักจิตวิทยาจำนวนมาก ได้หันมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังเช่น แคทเทล (Cattell) ได้ใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบใน The Sixteen Personality Factor Questionnaire Form B ซึ่งเป็นการหาค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างข้อคำถาม (Items)

The Sixteen Personality Factor Questionnaire Form B (ลัดดา แพทย์เจริญ 2516 : 9-11) เป็นการวัดบุคลิกภาพหลาย ๆ ด้าน ประกอบด้วยข้อคำถาม 188 ข้อ แบ่งคุณลักษณะ (traits) ของบุคลิกภาพไว้ 16 ด้าน ซึ่งรวมกันเข้าเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 5 ด้าน ดังนี้ คือ

1. ความวิตกกังวล (Anxiety) ประกอบด้วยบุคลิกภาพด้าน

ระแวง - ไว้วางใจ (Suspicious - Trusting)

หวาดกลัว - ประสาทมั่นคง (Apprehensive - Placid)

เคร่งเครียด - ผ่อนคลาย (Tense - Relaxed)

อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหวง่าย (Stable - Emotional)

กล้าสังคม - ขี้อาย (Venturesome - Shy)

ควบคุมตนเองได้ - ควบคุมตนเองไม่ได้ (Controlled - Uncontrolled)

2. การเก็บตัว - การแสดงตัว (Introversion - Extroversion)

ประกอบด้วยบุคลิกภาพ ด้าน

ชอบออกสังคม - สำราญ (Outgoing - Reserved)

เป็นอิสระแก่ตน - ถ่อมตน (Assertive - Humble)

หัวตามสบาย - เคร่งเครียด (Happy-go-lucky - Serious)

กล้าสังคม - ย้อาย (Venturesome - Shy)

อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Self-Sufficient - Group Dependency)

3. การอ่อนไหวไปตามอารมณ์ - การตื่นตัวอยู่เสมอ (Tender-Minded Emotionally - Alert Poise) ประกอบด้วยบุคลิกภาพด้าน

อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (Stable - Emotional)

เป็นอิสระแก่ตน - ถ่อมตน (Assertive - Humble)

ทำตามสบาย - เคร่งเครียด (Happy-go-lucky - Serious)

มีเหลี่ยม - ตรงไปตรงมา (Polish - Simple)

ชอบออกสังคม - ส้ารวม (Outgoing - Reserved)

จิตใจอ่อนแอ - จิตใจกล้าแข็ง (Tender-Minded - Tough Minded)

เพ้อฝัน - ทำตามความเป็นจริง (Imaginative - Practical)

4. ความคล้อยตามผู้อื่น - ความเบียดเบียนผู้อื่น (Subduedness - Independence) ประกอบด้วยบุคลิกภาพด้าน

เป็นอิสระแก่ตน - ถ่อมตน (Assertive - Humble)

เพ้อฝัน - ทำตามความเป็นจริง (Imaginative - Practical)

นักทดลอง - นักอนุรักษ์ (Radicalism - Conservation)

อาศัยตนเอง - อาศัยกลุ่ม (Self-Sufficient - Group Dependency)

ชอบออกสังคม - ส้ารวม (Outgoing - Reserved)

ซื่อตรงต่อหน้าที่ - ไม่ปฏิบัติตามกฎ (Conscientious - Expedient)

5. ด้านสติปัญญา (Intelligence)

คุณลักษณะทั้ง 5 ประการนี้ แคทเทล (Cattell) ได้ให้คำจำกัดความไว้เพื่อตีความหมายของคะแนนในแต่ละคุณลักษณะ ดังตัวอย่าง การแปลความหมายของบางลักษณะดังนี้

ความวิตกกังวล คนได้คะแนนสูง เป็นคนที่มีความวิตกกังวลสูง ปรับตัวได้ไม่ดี ส่วนคนที่ได้คะแนนต่ำ มีความวิตกกังวลต่ำ พอใจในชีวิตความเป็นอยู่ตามปกติ

การเก็บตัว - การแสดงตัว คนได้คะแนนสูง แสดงว่า เป็นผู้ที่ยอมออกสู่
การสมาคม เป็นคนที่ไม่เก็บความรู้สึก มีความสามารถในการสร้างและการรักษาความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล ส่วนคนที่ได้คะแนนต่ำ เป็นตัวของตัวเอง และเก็บความรู้สึกในการติดต่อระหว่าง
บุคคล เป็นคนขี้อายและพอใจในตนเอง

การอ่อนไหวไปตามอารมณ์ - การตื่นตัวอยู่เสมอ คนได้คะแนนสูง เป็นคน
กล้าได้กล้าเสีย เด็ดขาดและมีบุคลิกภาพที่เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเขามีความยุ่งยาก เขามักจะ
กระทำการในเรื่องนั้น ๆ อย่างรวดเร็วด้วยการพิจารณาและความคิดที่ไม่รอบคอบ ส่วนคนที่ได้
คะแนนต่ำ เป็นคนประเภทท้อแท้ใจ ผิดหวัง ได้รับความลำบากจากอารมณ์ที่ฟุ้งซ่าน มีความรู้สึก
ไวต่อความละเอียดอ่อนของชีวิต มีความสามารถทางศิลปะ ถ้าเขามีปัญหามักจะคิดมาก และ
พิจารณาไตร่ตรองก่อนจะทำอะไรลงไป เป็นต้น

✓ ความหมายของอารมณ์

คำว่า "อารมณ์" ได้มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ คือ
ไอซาร์ด (Izard. 1971 : 185) ได้ให้ความหมายของอารมณ์ว่า คือ ความซับซ้อน
เกี่ยวกับความคิดทางด้านประสาททางร่างกาย ประสาททางกล้ามเนื้อ และปรากฏการณ์ของ
ลักษณะท่าทาง

กู๊ด (Good. 1973 : 210) ได้ให้นิยามความหมายของอารมณ์ว่า เป็นลักษณะ
ทั่ว ๆ ไป ของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และความรู้สึกของแต่ละ
บุคคล ซึ่งพฤติกรรมทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน

รุช (Ruch) ได้ให้ความหมายของอารมณ์ว่ามีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. อารมณ์ คือ ประสบการณ์ที่อยู่ในจิตสำนึก เช่น ความรู้สึกมีความสุข ความโกรธ
ความตื่นเต้น และความกลัว
2. อารมณ์มีลักษณะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ในการที่จะผลักดันบุคคลให้เข้าไปใกล้
หรือออกห่างจากสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ

3. อารมณ์ คือ การแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า ซึ่งถ้าเกิดอารมณ์ขึ้นแล้ว ย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ภายในร่างกายด้วย (ลูย่า จันทร์เอม และ ลูรางค์ จันทร์เอม 2515 : 77 - 78)

เครทซ์ และ ครัชฟิลด์ (Kretch and Crutchfield) ได้ให้ความหมายของอารมณ์ คือ ความตึงเครียด ซึ่งทำให้อินทรีย์ พร้อมทั้งจะแสดงออก เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้น ๆ (กมลรัตน์ หล้าลุ่มงษ์ 2523 : 233)

ลูย่า จันทร์เอม และ ลูรางค์ จันทร์เอม (ลูย่า จันทร์เอม และ ลูรางค์ จันทร์เอม 2515 : 78) ได้เขียนถึงนิยามของอารมณ์ว่า หมายถึง สถานะความหวั่นไหวของร่างกายเป็นความรู้สึกที่รุนแรงทำให้จิตใจปั่นป่วน และแสดงพฤติกรรมออกมาไม่เป็นไปตามปกติ พฤติกรรมที่แสดงออกมามีรุนแรงกว่าธรรมดา และมักควบคู่ไปกับความเคลือบไหวของกล้ามเนื้อ

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า อารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการกระตุ้น จากสิ่งเร้าภายในและภายนอกร่างกาย แล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งอารมณ์ที่เกิดขึ้นมี 2 ลักษณะ คือ อารมณ์ในทางที่ดี และอารมณ์ในทางที่ไม่ดี

ทฤษฎีอารมณ์

ทฤษฎีเกี่ยวกับอารมณ์มีหลายทฤษฎี แต่ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. ทฤษฎีของชาร์ล ดาร์วิน (Darwin's Theory) ชาร์ล ดาร์วิน เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากการวิวัฒนาการที่ได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ จากการเปรียบเทียบการแสดงออกทางอารมณ์ของมนุษย์และสัตว์ ชาร์ล ดาร์วิน สรุปเป็นกฎเกณฑ์ดังนี้

1.1 กฎแห่งความสัมพันธ์ทางนิสัย (Principle of Associated Habits) เช่น เมื่อสัตว์แยกเข้าไว้ในขณะที่ต่อสู้กัน การแยกเข้าวเข้าใส่กันก็เป็นเครื่องหมายของความโกรธหรือไม่พอใจ

1.2 กฎแห่งความตรงข้าม (Principle of Antithesis) การจรดท่ามวยเป็นเครื่องหมายของการต่อสู้ การยื่นมือทำโอบกอดก็แสดงถึงความรู้สึกเป็นมิตร

1.3 กฎแห่งปฏิกิริยาทางระบบประสาท (Principle of Direct Action of the Nervous System) เช่น อาการวิตถวาเมื่อได้รับความเจ็บปวด (แอนทูล กริแสง 2517 : 43)

2. ทฤษฎีอารมณ์ของ เจมส์ - ลางเง (James - Lange Theory)

เจมส์ เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ส่วน ลางเง เป็นนักสรีรวิทยาชาวเดนมาร์ก ทั้งสองคนมิได้ทำงานร่วมกัน แต่ได้มีความเห็นเกี่ยวกับการเกิดอารมณ์คล้าย ๆ กัน ทฤษฎีนี้อธิบายการเกิดอารมณ์ดังนี้ สิ่งเร้าในสิ่งแวดล้อมได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระและการเปลี่ยนแปลงนี้ได้กระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ จาก Visceral Organs และส่วนต่าง ๆ ของร่างกายไปสู่สมอง การส่งข่าวสารของประสาทสัมผัส (Sensory messages) จากร่างกายที่กำลังถูกกระตุ้นนี้เองที่เราถือว่าเกิดอารมณ์ หรือเมื่อคนเราประสบกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์ก็จะมีกาเปลี่ยนแปลงทางสรีระ และพลังประสาทจะรายงานการเปลี่ยนแปลงนี้ไปยังสมองทำให้เกิดอารมณ์ (อบรม สนิทบาล ม.ป.ป. : 54)

3. ทฤษฎีอารมณ์ของ แคนนอน - บาร์ต (Cannon - Bard Theory) ทฤษฎีนี้

เกิดจากแนวความคิดของนักจิตวิทยา 2 คน คือ แคนนอน (Cannon) และ บาร์ต (Bard)

มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Thalamic Theory อธิบายว่า อารมณ์เป็นปฏิกิริยาฉับพลันที่

- ร่างกายสร้างขึ้นเพื่อเผชิญกับสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น การเพิ่มอาดรีนาลิน (Adrenalin) ในสายเลือด ซึ่งทำให้ร่างกายมีพลังมากกว่าปกติ เขาได้ศึกษาพฤติกรรมทางอารมณ์ของสัตว์ พบว่าแรงกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่ไปกระตุ้นอารมณ์จะผ่านเข้าไปใน Thalamus ณ ที่นี้ประสบการณ์ของอารมณ์ที่เด่นจะรวมเข้ากับแรงกระตุ้น แล้วเข้าไปสู่ Cortex ก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์ ขณะเดียวกันก็ได้ไปสู่ Visceral Organs และกล้ามเนื้ออีกด้วย

4. ทฤษฎีอารมณ์ของอาร์โนลด์ (Arnold Theory) อาร์โนลด์ ได้อธิบายว่า ปฏิกิริยา

ทางอารมณ์ขึ้นอยู่กับปฏิกิริยาภายในระหว่างส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตื่นเต้น (Excitement)

ได้วิเคราะห์ความรู้เรื่องอารมณ์และสรุปลักษณะของอารมณ์ทั่ว ๆ ไปของบุคคลไว้ดังนี้ คือ

อารมณ์โกรธ (Anger) - กลัว (Fear), การยอมรับ (Acceptance) - ความเกลียด (Disgust), สุขสำน (Joy) - เสียใจ (Sorrow), การคาดหวัง (Anticipation) - ประหลาดใจ (Surprise) (Strongman 1973 : 22 - 23)

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์นั้น โบว์แมน และ แมททิวส์ (Bowman and Matthews) ได้ศึกษาหาความแตกต่างกันของนักเรียนที่เรียนจบชั้นมัธยมกับนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ไม่สามารถเรียนให้จบชั้นมัธยมได้ โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ (CPI) เป็นเครื่องมือในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 เป็นพวกที่สามารถเรียนจบ 112 คน และพวกที่เรียนไม่จบ 55 คน เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ แล้ว ผลปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนจบชั้นมัธยมมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความสามารถบรรลุถึงสถานการณ์ สังคมประกิต ความรับผิดชอบ การทำตามผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเอง สูงกว่าพวกที่ไม่สามารถเรียนให้จบชั้นมัธยม (Harrison. 1960 : 209)

ในปีเดียวกัน แมกซ์เวลล์ (Maxwell) ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 - 12 ของโรงเรียนมัธยม 3 แห่ง ตามส่วนต่าง ๆ ของประเทศ จำนวน 1,661 คน ซึ่งในจำนวนนี้เรียนจบชั้นมัธยม 1,377 คน และเรียนไม่จบ 284 คน เมื่อใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ (CPI) เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่า ในนักเรียนชายพวกที่เรียนสำเร็จ มีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่าพวกที่เรียนไม่สำเร็จ ในด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานการณ์ การยอมรับตนเอง ความรับผิดชอบ สังคมประกิต การทำตามผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ โบว์แมน และ แมททิวส์ นอกจากนี้ก็มีความอดทน การเป็นตัวของตัวเอง สำหรับนักเรียนหญิง พวกที่เรียนสำเร็จมีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่า พวกที่เรียนไม่สำเร็จในด้าน การยอมรับตนเอง การทำตามผู้อื่น สังคมประกิต และความเป็นตัวของตัวเอง (Harrison. 1960 : 211)

สำหรับ แฮริสัน (Harrison. 1964 : 191) ได้นำแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ (CPI) ไปวัดบุคลิกภาพของนักเรียนระดับมัธยมในประเทศอิตาลี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมจากเมืองโคโม (Como) 2 โรงเรียน จากเมืองฟลอเรนซ์ (Florence)

1 โรงเรียน จากเมืองเนเปิลส์ (Naples) อีก 1 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 204 คน และนักเรียนหญิง 137 คน รวมทั้งหมด 341 คน เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี โอ ผลปรากฏว่า องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดความสำเร็จในการเรียน (Achievement Motive Scales) คือ การทำตามผู้อื่น และการเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของแมกเวลล์

ในปีต่อมา แฟลเฮอร์ตี และ รุทเชล (Flaherty and Reutzel. 1965 : 409 - 410) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนสูง และนักเรียนที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัย เม้าท์ เมอร์ซี แฟลเฮอร์ตี ใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เขาแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 37 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 37 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง ความรับผิดชอบ และการทำตามผู้อื่น มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ต่อมา ซาเวก (Sawage. 1966 : 543) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งเด็กชายและหญิง ผลปรากฏว่า พบความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการแสดงตัว และ I.Q. (Intelligence-Quotient) ($r = .267$) และระหว่างการแสดงตัว และ A.Q. (Arithmetic-Quotient) ($r = .235$) ณ ระดับ .01 อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนยิ่งมีการแสดงตัวมากก็จะมีสติปัญญาหรือผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง

✓ ส่วน รีดดิ้ง (Ridding. 1967 : 397 - 398) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายและหญิง จำนวน 600 คน ที่อายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป จากโรงเรียนแมนเชสเตอร์ ผลปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงทางอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ลักษณะที่ชอบแสดงตัว (Extroversion) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ในปีเดียวกัน วัตสัน (Watson. 1967 : 10 - 12) ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ กับความถนัดทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยไอโอวา จำนวน 300 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 100 คน กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มปกติ กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัว ซึ่งเป็นนักศึกษาปีที่ 1 และสูงกว่าปีที่ 1 และในการเลือกเด็กที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัวนั้น วัตสัน ให้สถาบันแนะแนวของมหาวิทยาลัยเป็นผู้คัดเลือกให้ โดยใช้นักศึกษาปีการศึกษา 1957 - 1960 ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ๘ ที ไอ เป็นเครื่องมือในการวัดบุคลิกภาพ ใช้คะแนนผลจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นคะแนนความถนัดทางการเรียน และใช้คะแนนเกรดเฉลี่ย เป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานการณ์ การทำตามผู้อื่น ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี การเป็นตัวของตัวเอง และความอดทน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง ความอดทน และการเป็นตัวของตัวเอง

ในปี ค.ศ. 1969 ไอแซก (Eysenck. 1969 : 109 - 112) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น (Junior Eysenck Personality Inventory) หรือ JEPI ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนชายหญิง จำนวน 4,000 คน อายุ 11 - 12 ปี แล้วหาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า เด็กที่แสดงตัวทั้งขี้ขลาดและห้าว มีความสามารถในการเรียนดีกว่าเด็กที่มีลักษณะเก็บตัว โดยเฉพาะทางด้านเหตุผลและภาษา เด็กที่มีลักษณะอารมณ์ไม่มั่นคง ทั้งขี้ขลาดและห้าว มีความสามารถในการเรียน ไม่แตกต่างกับเด็กที่มีอารมณ์มั่นคง เด็กที่มีอารมณ์มั่นคงและอ่อนไหว ทำงานด้านการเรียนได้ดีกว่า เด็กที่มีลักษณะด้านอารมณ์เป็นกลาง ๆ

ปีเดียวกันนี้ วิตลา (Whitla. 1969 : 92 - 93) ได้สรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับบุคลิกภาพดังนี้ นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถ้าหากนักเรียนควบคุมตนเองได้ มีความวิตกกังวลน้อย ชอบความเป็นอิสระ ชอบออกสังคม และอารมณ์มั่นคง

ต่อมา ไคลน์ และ เกล (Kline and Gale. 1971 : 90 - 91) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกของอาการทางประสาท (Neuroticism) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย จำนวน 455 คน ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของไอเซนค (Eysenck Personality Inventory) ผลปรากฏว่า การแสดงออกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์กันเป็นบวก และมีความสำคัญทางสถิติ

✓รัสเซลล์ (Russell) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครูอาฟริกกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย จำนวน 69 คน ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของแคทเทล (Cattell) Form C เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่า องค์ประกอบของบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ บุคลิกภาพด้าน การชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถือตนเองเป็นใหญ่ (วรรณิกา ทองงอก 2517 : 12)

ผลงานวิจัยในประเทศ

การศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์นั้น ลัมกิต ไชยพันธ์ (ลัมกิต ไชยพันธ์ 2511 : 58) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำธิต วชิราลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 52 คน เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง 26 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ 26 คน โดยใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพ ไฮสคูล (Highschool Personality Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความรับผิดชอบมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

ต่อมา วันเพ็ญ อายุการ (วันเพ็ญ อายุการ 2512 : 116) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว การยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5 ผลปรากฏว่า นักเรียนซึ่งมีลักษณะแสดงตัวและเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแสดงตัว-เก็บตัวกับผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร้ความสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2517 พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2517 : 75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างกลุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ และแผนกทั่วไปของโรงเรียนรัฐบาลสังกัดศึกษา 6 โรงเรียน ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ วัดบุคลิกภาพ และใช้คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตลอดปี เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนในส่วนกลาง มีบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม ความสามารถที่จะบรรลุถึงเป้าหมาย การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง และการเป็นตัวของตัวเอง และสำหรับนักเรียนในส่วนภูมิภาค มีบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การทำตามผู้อื่น และความรับผิดชอบ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โบว์แมน และ แมททิวส์

ต่อมา อุไร สิงห์โต (อุไร สิงห์โต 2521 : 185) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง อายุระหว่าง 15 - 17 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบทดสอบ MPI (The Maudsley Personality Inventory) และมาตราประเมินค่าจากครูผู้สอน ใช้จำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับความสัมพันธ์ .26

ในระดับอุดมศึกษานั้น วัณษา วิศาลาภรณ์ (วัณษา วิศาลาภรณ์ 2522 : 71) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จำนวน 436 คน ที่เรียนวิชาเอกต่าง ๆ 9 วิชาเอก โดยใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้าน ของแคทเทล (Cattell) Form B เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางบวก คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ผ่อนคลาย อบอุ่นอกสังคม อารมณ์มั่นคง และกล้าเข้าสังคม

ต่อมา วันที่ ระเจริญ (วันที่ ระเจริญ 2524 : 211 - 212) ได้ศึกษา
เปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักศึกษาวิทยาลัยครูสมุทรปราการ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 172 คน
แบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 86 คน กับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
86 คน และนักศึกษา คบ. ปีที่ 2 จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูง 30 คน กับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ
เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง กลุ่มนักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ การเจริญทางสังคม การควบคุม
ตนเอง การวางตนตามกฎเกณฑ์ของสังคม สูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระดับ คบ.
กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง สัมฤทธิ์ผลใน
สถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง และการมีอำนาจเหนือผู้อื่น สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ

จากเอกสารและผลงานวิจัยต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองและครู รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องได้ทราบว่า บุคลิกภาพ
ด้านใดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวทางการศึกษา
ต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. องค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
2. องค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ อย่างน้อยหนึ่งด้านที่
ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3,578 คน จากโรงเรียนจำนวน 22 โรงเรียน ซึ่งกระจายอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ 9 อำเภอ คือ อำเภอเมือง สามชุก อุทัย บางปลาม้า สองพี่น้อง ศรีประจันต์ เติมบางนางบัว คอนเจดีย์ และอำเภอด่านช้าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 740 คน ซึ่งหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit) เป็นห้องเรียน และใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) (ดูม ปุราคำ 2517 : 210 - 212) มีลำดับขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ ($\alpha = .01$) ซึ่งเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size Table) ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 735 คน (Mercado. 1977 : 54)

ขั้นที่ 2 สุ่มอำเภอมาประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนอำเภอ 9 อำเภอ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนอำเภอทั้งหมด 5 อำเภอ

ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนในแต่ละอำเภอมารประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 7 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 กลุ่มห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้ในขั้นที่ 3 ออกมาด้วยอัตราส่วน

1 : 3 จะได้จำนวนห้องเรียนทั้งสิ้น 20 ห้องเรียน และได้จำนวนนักเรียนรวม 740 คน

ต่อจากนี้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ จำนวน 370 คน ซึ่งแยกเป็นดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 100 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 120 คน

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ จำนวน 150 คน

ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงรายชื่อโรงเรียน และจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในการสอบ		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
เมือง	กรมอุตสาหกรรม	1 (36)		1 (42)
	สวนแดงวิทยา		1 (39)	
สองพี่น้อง	บางสีวิทยา	1 (34)		1 (39)
บางปลาม้า	บางปลาม้า "สูงสูดมารมตงวิทย"		1 (41)	1 (37)
สามชุก	สามชุกรัตนโกศาราม	1 (30)		1 (32)
ดอนเจดีย์	บริหารแจ่มใสวิทยา		1 (40)	
	รวม	3 (100)	3 (120)	4 (150)

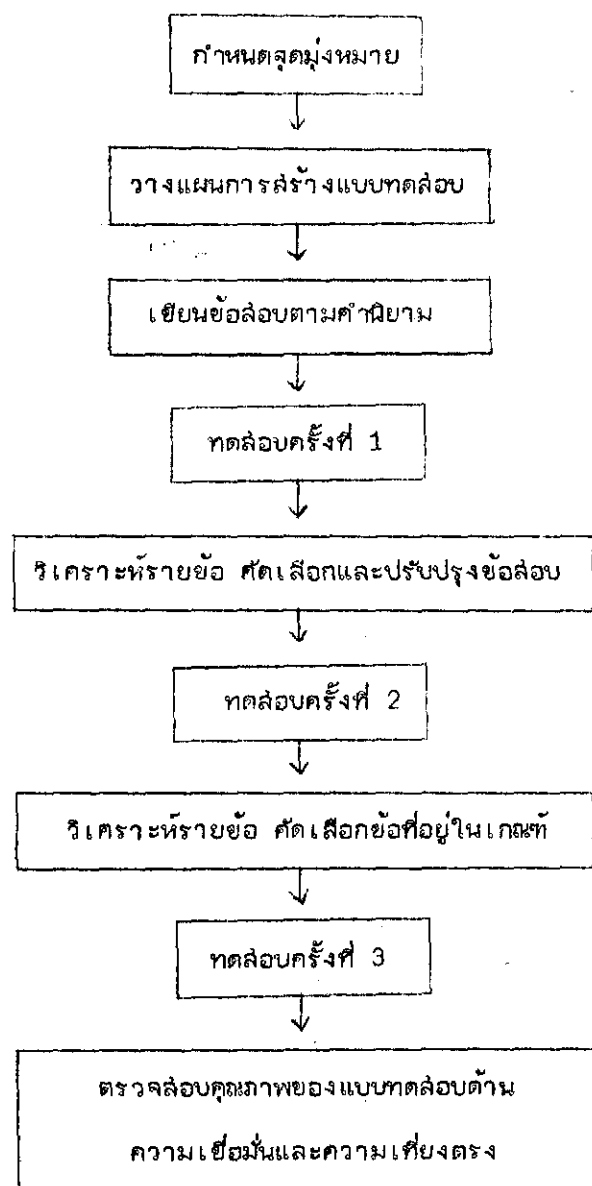
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เหลือจากการสุ่ม
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ จำนวน 370 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในการสอบ
เมือง	กรรมสิทธิ์ศึกษาสับ	2 (76)
	สวนแตงวิทยา	1 (35)
สองพี่น้อง	บางสีวิทยา	2 (78)
บางปลาม้า	บางปลาม้า "สูงสมุทรผดุงวิทย์"	2 (72)
สามชุก	สามชุกรัตนโกศาราม	2 (74)
ดอนเจดีย์	บรรหารแจ่มใสวิทยา	1 (35)
	รวม	10 (370)

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังแสดงในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับขั้นของการสร้างแบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ เริ่มด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ วางแผนการสร้างแบบทดสอบตลอดจนนำแบบทดสอบนั้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวมผลมาวิเคราะห์ปรับปรุงให้ดีขึ้น จนในที่สุดได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพดังจะได้เสนอขึ้นการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง

2. วางแผนสร้างแบบทดสอบ

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพต่าง ๆ ทั้งวิธีการสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบเหล่านั้น โดยเฉพาะ The Sixteen Personality Factor Questionnaire Form B ของแคทเทล (Cattell) The Minnesota Multiphasic Personality Inventory ของ ฮาร์ตทราเวย์ และ แมคคินเลย์ (Hathaway and Mckinley) และ Thurstone Temperament Schedule ของ เรอร์สโตน (Thurstone)

3. การเขียนข้อสอบ

3.1 ลักษณะของข้อสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ ประเภทที่สร้างสถานการณ์ที่ประสบอยู่ในชีวิตประจำวันโดยให้ตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้ตอบ

3.2 สร้างข้อคำถามแบบสถานการณ์ให้ครอบคลุมองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งสี่ด้าน โดยมีจำนวนข้อองค์ประกอบละ 10 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้งสี่ด้านไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่เหลือจากการเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 235 คน จุดมุ่งหมายในการทดสอบเพื่อสำรวจความรู้สึกของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ โดยรวบรวมคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบมาเป็นตัวเลือกในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพต่อไป

3.4 การให้คะแนนแต่ละข้อคำถามมีน้ำหนักคะแนนเป็น 1, 2, 3 และ 4

4. ทดลองสอบครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบกับนักเรียนโรงเรียน
การณัฐศึกษาลัย บางสีวิทยา และสามชุกรัตนโกศาราม จำนวน 100 คน

5. วิเคราะห์ข้อสอบจากการสอบครั้งที่ 1

5.1 เพื่อหาจุดบกพร่องของแบบทดสอบ เช่น การใช้ภาษาในข้อคำถาม
การดำเนินการสอบและเวลาในการสอบ

5.2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis)
โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดี คือ ข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ α เท่ากับ .05
และ .01 ซึ่งปรากฏว่ามีค่า t อยู่ระหว่าง .1975 ถึง 10.3953 ดังตาราง 18 ในภาคผนวก ก.

6. ทดลองสอบครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงจากการสอบครั้งที่ 1 ไปทดลองสอบ
กับนักเรียนโรงเรียนสวนแตงวิทยา บางปาลมัว "สูงสู่มารมดุงวิทย" และบรรหารแจ่มใสวิทยา
จำนวน 120 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis)
โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดี คือ ข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ α เท่ากับ .05
และ .01 ซึ่งปรากฏว่าได้ค่า t อยู่ระหว่าง .4800 ถึง 9.9110 ดังตาราง 19 ในภาคผนวก ก.

7. ทดลองสอบครั้งที่ 3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกจากการสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบ
กับนักเรียนโรงเรียนการณัฐศึกษาลัย บางสีวิทยา บางปาลมัว "สูงสู่มารมดุงวิทย" และ
สามชุกรัตนโกศาราม จำนวน 150 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ คือ หาความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบสองวิธี คือ วิธีแรก คำนวณโดยใช้สูตรแอลฟา โคเอฟฟิเชียน (Alpha
Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .4711 ถึง .6934 และ วิธีที่สองใช้วิธีแบบ
แบ่งครึ่ง ซึ่งปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .7327 ถึง .8408 และหาค่าความเที่ยงตรง
เชิงโครงสร้างสองวิธี คือ วิธีแรก โดยนำไปหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้าน
อารมณ์ของ ดร. วีระยุทธ วิเชียรโชติ และคนอื่น ๆ ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .6961 ถึง
.9108 (อบอวล หกสุวรรณ 2516 : 76) ซึ่งปรากฏว่ามีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง
.2880 ถึง .8538 และวิธีที่สอง หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ
มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.4258 ถึง .7229

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสี่ฉบับ ได้แก่

- 1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
- 1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
- 1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

สำหรับคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสี่ฉบับนี้ คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 21 ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .54, .60, .91 และ .61 ตามลำดับ

2. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็ง ความเพื่องาน และความหวาดกลัว ตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างข้อสอบและวิธีการตอบ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ฉบับนี้มี 70 ข้อ เวลา 60 นาที ในแต่ละคำถามมีคำตอบอยู่สี่คำตอบ โปรดเลือกคำตอบที่ท่านต้องการเพียงคำตอบเดียว จากข้อ ก, ข, ค หรือ ง ที่กำหนดให้แล้วกากบาท (×) กับตัวอักษรที่เป็นข้อที่ท่านเลือกในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างของข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้ คือ

1) แบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านการขบออกสังคม เป็นแบบทดสอบวัดการปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ชอบการแสดงออกและชอบเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในสังคม มีจำนวน 10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) ในการเรียนวิชาภาษาไทยครูสั่งให้ทำการแสดงละครประกอบบทเรียน โดยเรียกสมภพออกมาแสดง สมภพไม่ยอมออกมาแสดง ถ้านักเรียนเป็นสมภพนักเรียนจะออกมาแสดงหรือไม่เพราะเหตุใด ?

- ก. ออก เพราะจะได้แสดงออกและฝึกการเป็นผู้นำที่ดี
- ข. ออก เพราะเพื่อเข้าใจบทเรียนมากขึ้น
- ค. ไม่ออก เพราะไม่กล้าพอที่จะแสดงออก
- ง. ไม่ออก เพราะเป็นการโอด้อดตัวเอง

2) แบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านอารมณ์มั่นคง เป็นแบบทดสอบที่วัดความคงที่ทางอารมณ์ กล่าวที่จะเผชิญปัญหา และความอดทนต่อความยุ่งยากในการทำงาน มีจำนวน 10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) คมสันออกไปรายงานหน้าชั้นเพื่อน ๆ ชักถามปัญหา เกี่ยวกับเรื่องที่เขารายงานแต่คมสันตอบไม่ได้ เขาก็ตอบว่าคิมมาไม่ละเอียดจะขอกลับไปศึกษาเพิ่มเติมแล้ว จะตอบในคราวต่อไป ถ้านักเรียนเป็นคมสัน นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. เหมือน เพราะยอมรับว่าไม่รู้จริง
- ข. เหมือน เพราะกลัวตอบผิด
- ค. ไม่เหมือน เพราะไม่พอใจเพื่อนที่ถามคำถาม
- ง. ไม่เหมือน เพราะทำให้เกิดความอับอาย

3) แบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านการถ่อมตน เป็นแบบทดสอบวัดความกล้าหาญเรียบร้อย เป็นผู้อ่อนน้อม ไม่คุยโม้โอ้อวด และพอใจในตนเอง มีจำนวน 10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) อาริเป็นคนเรียนเก่ง เวลาเรียนในห้องเรียนครูถามอะไรเขาจะตอบ

ได้ทั้งหมด และเวลาเพื่อนพูดยกย่องเขาว่าเก่ง เขาก็ยิ่งโอ้อวดความเก่งมากขึ้น ถ้านักเรียน

เป็นคนเก่งเหมือนอาริมีคนมายกย่องอยู่เสมอ นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. เหมือน เพราะเพื่อน ๆ จะได้รู้สึกตัวเรามากขึ้น

ข. เหมือน เพราะเราเก่งก็ควรที่จะอวดความเก่ง

ค. ไม่เหมือน เพราะเป็นการยกย่องตัวเองเกินไป

ง. ไม่เหมือน เพราะเป็นการยกตนข่มท่าน

4) แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเคร่งเครียดเป็นแบบทดสอบวัดความ

เจียมขริมเอาจริงเอาส่งกับสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ วัดกกังวลเกี่ยวกับการเรียนและการทำงาน

มีจำนวน 10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) ในการสอบแต่ละครั้งพลจะดูหนังสือล่วงหน้า เป็นอาทิตย์ ๆ และดูอย่างหนัก

ไม่ว่าจะไปเที่ยวหรือดินเล่นก็ยังถือหนังสือไปอ่านอยู่ตลอดเวลา ถ้านักเรียนเป็นพล นักเรียนจะ

จะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. เหมือน เพราะต้องเตรียมตัวเพื่อให้ได้เกรดดี ๆ

ข. เหมือน เพราะจะทำให้มีความรู้กว้าง

ค. ไม่เหมือน เพราะดูบ้างเล่นบ้างก็เพียงพอ

ง. ไม่เหมือน เพราะสอบไม่ผ่านก็ขอสอบซ่อมใหม่ได้

5) แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแฉังเป็นแบบทดสอบที่วัดความเชื่อมั่น

ในตนเอง รู้จักสภาพที่เป็นจริง ความกล้าที่จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและมีความรับผิดชอบ มีจำนวน

10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) ประยงค์เห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์ ต่อมาผู้ร้ายถูกตำรวจจับได้ ตำรวจขอร้องให้ประยงค์เป็นพยาน แต่ประยงค์ไม่ยอมเป็นพยาน ถ้านักเรียนเป็นประยงค์ นักเรียนจะเป็นพยานให้ตำรวจหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. เป็น เพราะกลัวผิดตามความจริง
- ข. เป็น เพราะต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
- ค. ไม่เป็น เพราะทำให้เสียเวลา
- ง. ไม่เป็น เพราะกลัวผู้ร้ายจะมาอาฆาต

6) แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเพียร เป็นแบบทดสอบที่วัดการชอบสร้างมโนภาพหรือจินตนาการว่าตนเองเป็นแบบนี้ เป็นแบบนี้หรือไม่ และมักคิดว่าตนเองเก่งกว่าคนอื่น ๆ มีจำนวน 10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) อมรรัตน์เป็นนักอ่านนวนิยาย ขณะที่อ่านเขามักจะคิดว่าเขาเป็นตัวละครของนวนิยายเรื่องนั้นด้วย ถ้านักเรียนเป็นอมรรัตน์ นักเรียนจะคิดเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. คิด เพราะเหมือนเป็นตัวละครของเรื่อง
- ข. คิด เพราะทำให้เกิดความเพลิดเพลิน
- ค. ไม่คิด เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องจริง
- ง. ไม่คิด เพราะเป็นเรื่องที่จินตนาการขึ้น

7) แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความหวาดกลัว เป็นแบบทดสอบที่วัดความหวาดระแวงในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มักจะตื่นเต้นตกใจง่ายในสิ่งที่พบเห็น และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด มีจำนวน 10 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) นางสาวกษะได้ไปชมภาพยนตร์เรื่อง แม่นาคพระโขนงซึ่งเป็นหนังผี เวลาถึงฉากที่แม่นาคปรากฏตัวเธอไม่กล้าดูรับหลบสายตาทันที และเมื่อกลับกลับบ้าน คุณแม่ใช้ให้ไปเอาของบนบ้านเวลาค่ำ เขาก็ไม่กล้าขึ้นไปเอา ถ้านักเรียนเป็นนางสาวกษะ นักเรียนจะกล้าขึ้นไปเอาของหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. กล้า เพราะผีไม่มีจริง
- ข. กล้า เพราะเป็นบ้านของเราเอง
- ค. ไม่กล้า เพราะกลัวความมืด
- ง. ไม่กล้า เพราะกลัวผีจะมาหลอก

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินงานเป็นขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนและนัดหมายวัดเวลา เพื่อนำแบบทดสอบไปสอบ
2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบ และผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัตถุประสงค์สภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และวิธีตอบเสียก่อน เพื่อให้ทุกคนเริ่มต้นทำ
5. นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์รายข้อและทั้งฉบับ โดยวิธีการทางสถิติ
6. นำแบบทดสอบวัตถุประสงค์สภาพด้านการอ่อนไหวไปทำตามอารมณ์ ที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวนสี่ฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ คือ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson. 1971 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ความคลาดเคลื่อนในการวัด (Mehrens and Lehmann. 1973 : 107)

$$SE_{meas} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ SE_{meas} แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

S_x แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

2/วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก
โดยใช้ t-test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (วิเชียร เกตุสิงห์
2524 : 137 - 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในแต่ละกลุ่ม

3 / หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสองวิธี คือ

3.1 คำนวณโดยใช้สูตร แอลฟา โอเอฟพีเซียน (Alpha Coefficient)

(อาโนห์ ศรีโสภา 2525 : 73)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
σ_i^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
σ_x^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ

3.2 วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half Method) ใช้สูตรของ (Spearman - Brown

(วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 127 - 128)

$$r_{tt} = \frac{2r_{hh}}{1 + r_{hh}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

r_{hh} แทน สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมข้อคู่กับข้อคี่

4/ ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ หากความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสองวิธี คือ วิธีแรกหาโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และวิธีที่สอง หาค่า สหสัมพันธ์กับเกณฑ์ โดยใช้คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสอบแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ด้านอารมณ์ของ ดร.วีรยุทธ วิเชียรโยติ และคนอื่น ๆ เป็นเกณฑ์

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ t-test (ล้วน ลายยค และ อังคณา ลายยค 2522 : 226)

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าจากการแจกแจงแบบที

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ การทดสอบ นัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์หาสาเหตุ (Path Analysis) คำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ค่าสถิติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งโปรแกรมนี้ใช้สูตรดังนี้

6.1 ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Nie and Others. 1975 : 280)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\}\{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$	แทน	ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนสองชุด
$\sum X, \sum Y$	แทน	ผลบวกของคะแนนแต่ละชุด
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

6.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Nie and Others. 1975 : 330)

$$R^2 = \frac{SS_{reg}}{SS_y}$$

เมื่อ R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SS_{reg}	แทน	ค่าผลบวกกำลังสองของการถดถอย (Sum Square Regression)
SS_y	แทน	ค่าผลบวกกำลังสองทั้งหมด (Sum Square Total) ใน y

6.3 การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Nie and Others.
1975 : 335)

$$F = \frac{R^2/K}{(1 - R^2)/(N - K - 1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าจากการแจกแจงแบบเอฟ
 K แทน จำนวนตัวพยากรณ์
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 R² แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลจากการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้
เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายและเพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	อัตราค่าวิกฤตที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที
df	แทน	ความเป็นอิสระที่คะแนนจะเปลี่ยนแปลงไป (degree of freedom)
X_1	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการชอบออกสังคม
X_2	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอารมณ์ในคง
X_3	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการถ่อมตน
X_4	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเคร่งเครียด
X_5	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านจิตใจกลัวเขັง
X_6	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความพ้อฝัน
X_7	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความหวาดกลัว
Y_1	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
Y_2	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
Y_3	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
Y_4	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
F	แทน	อัตราส่วนวิกฤตที่ใช้พิจารณาในทางสถิติแบบเอฟ
$S E_{meas}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
r_{xy}	แทน	ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
P	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการวิเคราะห์ค่าเหตุ
$\leftrightarrow$	แทน	ความสัมพันธ์แบบธรรมดา
$\rightarrow$	แทน	ความสัมพันธ์ในรูปที่เป็นสาเหตุ (ตัวแปรที่อยู่ต้นลูกศร เป็นสาเหตุ ตัวแปรที่อยู่ปลายลูกศร เป็นผล)

การเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้เล่นผลการวิเคราะห์เป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพทางด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และตัว เกณฑ์

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

1.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

1.5 ค่าสัมประสิทธิ์การวิเคราะห์ห้ำาเหตุระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

2.2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

2.3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพทางด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการนำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน ปรากฏว่าได้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวพยากรณ์ทางด้านบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และตัว เกณฑ์

ตัวพยากรณ์และตัว เกณฑ์	n	$\bar{X}$	S
ตัวพยากรณ์ทางด้านบุคลิกภาพ			
แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม	10	28.4351	4.3239
แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง	10	30.5405	4.0148
แบบทดสอบวัดการถ่อมตน	10	31.7432	4.0621
แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด	10	23.9730	4.1187
แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง	10	31.1270	4.2327
แบบทดสอบวัดความเพื่องาน	10	23.9378	4.5483
แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว	10	24.8081	4.2348
ตัว เกณฑ์			
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	50	20.4108	7.4444
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	50	19.4541	5.4737
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	65	19.5757	7.2408
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	52	20.2865	4.8773

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพแต่ละด้านมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ซึ่งแต่ละด้านมีคะแนนเต็มเท่ากับสี่สิบคะแนน ส่วนการกระจายของแบบทดสอบในแต่ละด้านมี การกระจาย และค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มทุกวิชา การกระจายของแบบทดสอบแต่ละวิชามี การกระจาย โดยเฉพาะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มมาก แสดงว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างยากสำหรับกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ของคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์และตัว เกณฑ์

1.2.1 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation Coefficient) ของตัวพยากรณ์เจ็ดตัว ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์

แบบทดสอบ	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7
X_1	1.0000	.1458**	.1849**	-.1154*	.2553**	.1700**	-.1556**
X_2		1.0000	.4552**	-.1274**	.4031**	.0401	-.1858**
X_3			1.0000	-.2491**	.4360**	-.0409	.0216
X_4				1.0000	-.1281**	.1193*	.2225**
X_5					1.0000	.0739	-.0975
X_6						1.0000	.0036
X_7							1.0000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์แต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันในทางบวกและลบ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การชอบออกสังคมกับอารมณ์นั้นคง การชอบออกสังคมกับการถ่อมตน การชอบออกสังคมกับ

จิตใจกล้าแข็ง การชอบออกสังคมกับความเพ้อฝัน อารมณ์มั่นคงกับการถ่อมตน อารมณ์มั่นคงกับจิตใจกล้าแข็ง การถ่อมตนกับจิตใจกล้าแข็ง ความเคร่งเครียดกับความหวาดกลัว โดยที่ อารมณ์มั่นคงกับการถ่อมตนมีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงสุด ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความเคร่งเครียดกับความเพ้อฝัน

สำหรับตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การชอบออกสังคมกับความหวาดกลัว อารมณ์มั่นคงกับความเคร่งเครียด อารมณ์มั่นคงกับความเพ้อฝัน การถ่อมตนกับความเคร่งเครียด ความเคร่งเครียดกับจิตใจกล้าแข็ง ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การชอบออกสังคมกับความเคร่งเครียด ส่วนตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation Coefficient) ของตัวเกณฑ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวเกณฑ์

แบบทดสอบ	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
Y_1	1.0000	.5978**	.6221**	.4148 **
Y_2		1.0000	.5669**	.4799**
Y_3			1.0000	.1162*
Y_4				1.0000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตัวเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย โดยที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ส่วนตัวเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านการ

อ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

คะแนนจากแบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน เมื่อนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ได้ค่าดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

ตัวแปร	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
X_1	-.0774	-.1149*	.1448**	-.1310**
X_2	-.1034*	.0780	-.1626**	.1665**
X_3	-.1616**	-.0931	-.2085**	.0498
X_4	.3078**	.0008	.0189	-.0576
X_5	.1714**	.1335**	-.1249**	.0153
X_6	.0275	.0448	.0385	.0920
X_7	-.0675	-.0756	-.0345	-.0368

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่เป็นตัวพยากรณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชามีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและลบ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็ง โดยที่ความเคร่งเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงสุด ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ จิตใจกล้าแข็ง ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การชอบออกสังคม ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อารมณ์มั่นคง

สำหรับตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การถ่อมตน ส่วนอารมณ์มั่นคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การชอบออกสังคม ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน จิตใจกล้าแข็ง โดยที่การถ่อมตนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การชอบออกสังคม ส่วนตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์อื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

เมื่อศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาแล้ว ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อเพื่อหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 7 - 10

ตาราง 7 แสดงค่าสัมพันธพหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์เป็นเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	R	F
แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม	.1837	1.8036
แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง	.1896	1.9257
แบบทดสอบวัดการถ่อมตน	.1616	1.3867
แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด	.1932	2.0051
แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง	.1975	2.0990*
แบบทดสอบวัดความเพ้อฝัน	.1919	1.9760
แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว	.1738	1.6107

$$F_{.05} = 2.01 \quad df_1 = 7, \quad df_2 = 362$$

$$F_{.01} = 2.62 \quad \text{นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ } .05$$

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ
ตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง สำหรับตัวพยากรณ์
ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวเกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 แสดงค่าสัมพันธพหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์เป็นเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	R	F
แบบทดสอบวัดการชั่งออกสังคม	.1449	1.1090
แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง	.2046	2.2595*
แบบทดสอบวัดการถ่อมตน	.1978	2.1000*
แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด	.2056	2.2841*
แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง	.2057	2.2841*
แบบทดสอบวัดความเพ้อฝัน	.1904	1.9454
แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว	.1757	1.6489

$$F_{.05} = 2.03$$

$$df_1 = 7, df_2 = 362$$

$$F_{.01} = 2.62$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ
ตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง แบบทดสอบ
วัดการถ่อมตน แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง ส่วนตัวพยากรณ์
ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวเกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 แสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	R	F
แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม	.2349	3.0201**
แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง	.2447	3.2939**
แบบทดสอบวัดการถ่อมตน	.2085	2.3504 *
แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด	.2602	3.7556**
แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง	.2602	3.7556**
แบบทดสอบวัดความเพื่องั้น	.2579	3.6847**
แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว	.2530	3.5365**

$$F_{.05} = 2.03$$

$$df_1 = 7, df_2 = 362$$

$$F_{.01} = 2.62$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ
ตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม แบบทดสอบ
วัดอารมณ์มั่นคง แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง แบบทดสอบ
วัดวัดความเพื่องั้น แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว สำหรับตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ
ตัวเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน

ตาราง 10 แสดงค่าสัมพันธพหุคูณ (R) และค่านัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทยเป็นเกณฑ์

ตัวพยากรณ์	R	F
แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม	.2288	2.8539**
แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง	.2376	3.0940**
แบบทดสอบวัดการถ่อมตน	.1665	1.4745
แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด	.2347	3.0147**
แบบทดสอบวัดสติใจกล้าแข็ง	.2362	3.0516**
แบบทดสอบวัดความเพื่องาน	.2370	3.0777**
แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว	.2376	3.0943**

$$F_{.05} = 2.03$$

$$df_1 = 7, df_2 = 362$$

$$F_{.01} = 2.62$$

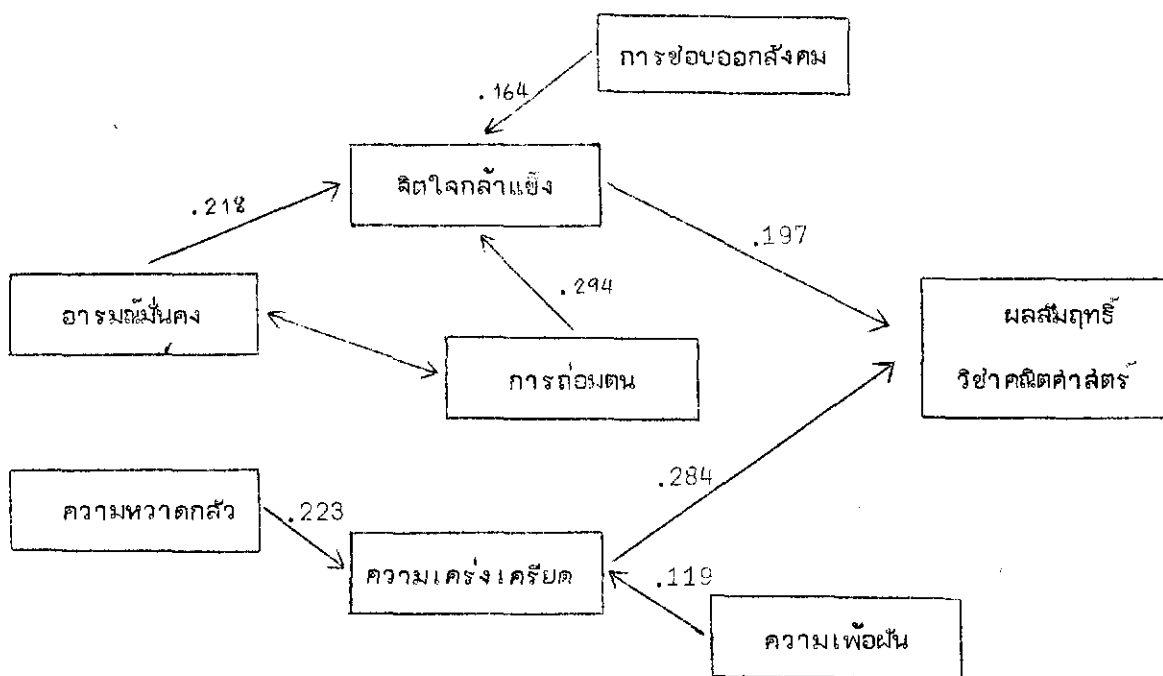
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์พหุคูณ กับ
ตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม แบบทดสอบ
วัดอารมณ์มั่นคง แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด แบบทดสอบวัดสติใจกล้าแข็ง แบบทดสอบ
วัดความเพื่องาน แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว สำหรับตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ
ตัวเกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน

1.5 ค่าสัมประสิทธิ์การวิเคราะห์หาเหตุระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้านกับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

การวิเคราะห์หาสาเหตุ (Path Analysis) เป็นค่าสถิติที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกันมากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยแผนรูปภาพ ดังแสดงในภาพประกอบ 2 - 5

ค่าที่กำกับอยู่บนลูกศร คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของการวิเคราะห์หาสาเหตุ (Path Coefficient)

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบสาเหตุของตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นเกณฑ์

จากภาพประกอบ 2 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากจิตโลกล้ำแฉียงและความเคร่งเครียด

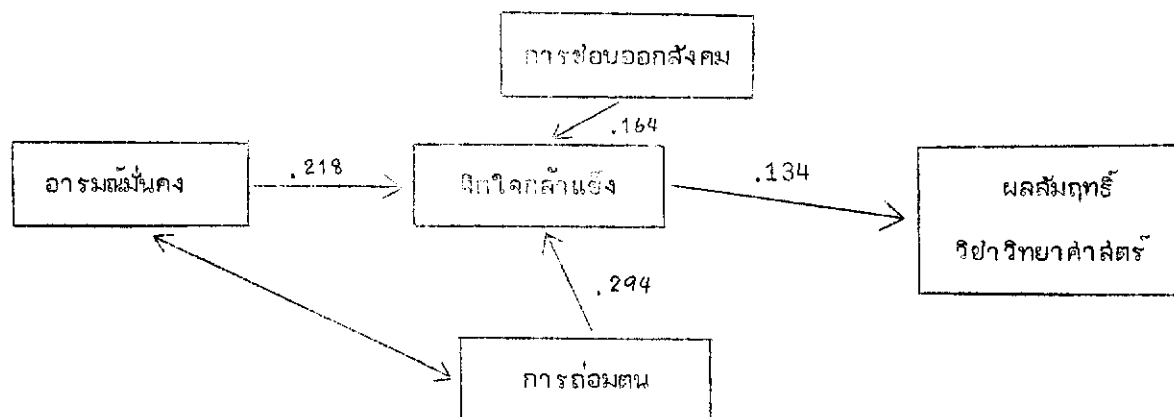
จิตโลกล้ำแฉียงและความเคร่งเครียดมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

การถ่อมตนซึ่งมีความสัมพันธ์กับอารมณืมั่นคงนั้นมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยผ่านมาจากจิตโลกล้ำแฉียง

การชอบออกสังคมมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยผ่านมาจากจิตโลกล้ำแฉียง

ความหวาดกลัวและความเพ้อฝันมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยผ่านมาจากความเคร่งเครียด

เมื่อพิจารณาด้านปริมาณของอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุจากค่าสัมประสิทธิ์ของการวิเคราะห์หาลำเหตุแต่ละค่ามีแนวโน้มว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากความเคร่งเครียดมากกว่าจิตโลกล้ำแฉียง

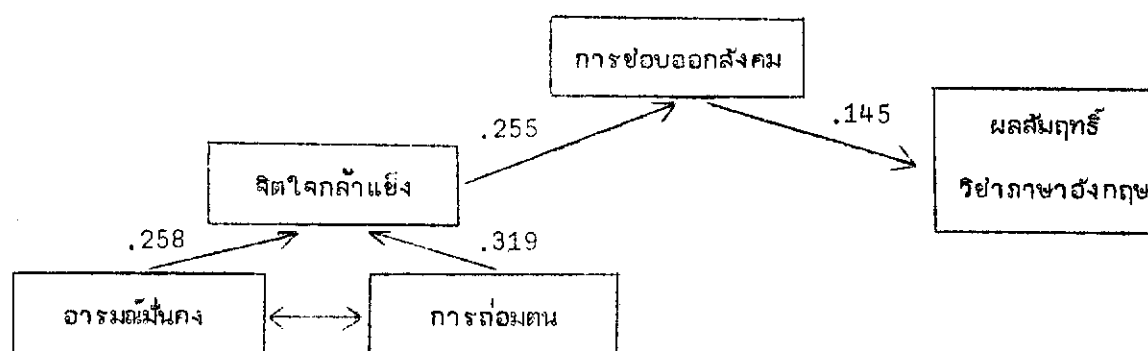
ภาพประกอบ 3 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบค่าเหตุของตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นเกณฑ์

จากภาพประกอบ 3 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากจิตใจกล้าแข็ง

จิตใจกล้าแข็งมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

การชอบออกสังคมและอารมณ์มั่นคงมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยผ่านมาทางจิตใจกล้าแข็ง

การถ่อมตนซึ่งมีความสัมพันธ์กับอารมณ์มั่นคงนั้นมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยผ่านมาทางจิตใจกล้าแข็ง

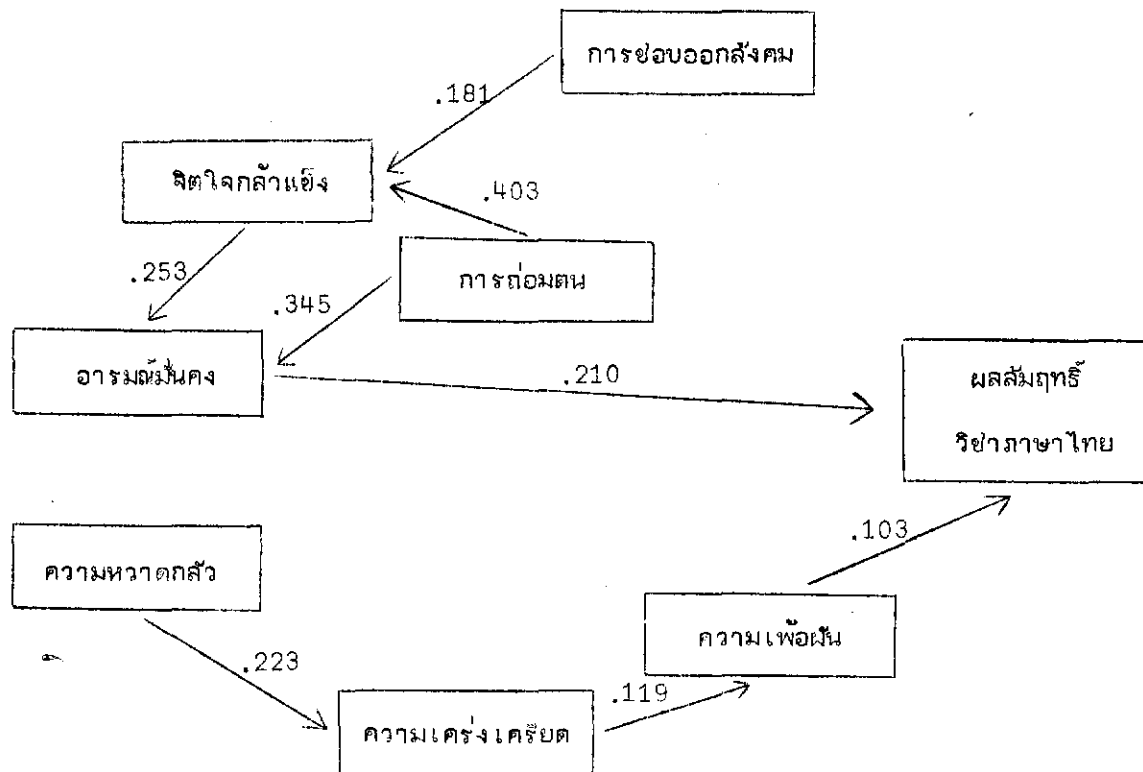
ภาพประกอบ 4 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบสาเหตุของตัวแปร เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

จากภาพประกอบ 4 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากการชอบออกสังคม

จิตใจกล้าแข็งมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยผ่านมาทางการชอบออกสังคม

อารมณ์มั่นคงซึ่งสัมพันธ์กับการถ่อมตนนั้นมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผ่านมาทางจิตใจกล้าแข็ง ซึ่งผ่านมาทางการชอบออกสังคม อีกต่อหนึ่ง

การช้อบออกสังคมมีอิทธิพลในรูปที่เป็นล่า เหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างหรือรูปแบบของระบบล่า เหตุของตัวแปร เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
วิชาภาษาไทยเป็นเกณฑ์

จากภาพประกอบ 5 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้รับอิทธิพลในรูป
ที่เป็นล่า เหตุโดยตรงจากอารมณ์มั่นคงและความเพ้อฝัน

การช้อบออกสังคมมีอิทธิพลในรูปที่เป็นล่า เหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
ภาษาไทย โดยผ่านมาทางจิตใจกล้าแข็ง ซึ่งผ่านมาทางอารมณ์มั่นคงอีกต่อหนึ่ง

การท่อมตนมีอิทธิพลในรูปที่เป็นล่า เหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย
โดยผ่านมาทางอารมณ์มั่นคง และอีกทางหนึ่งผ่านมาทางจิตใจกล้าแข็ง ซึ่งผ่านมาทางอารมณ์มั่นคง
อีกต่อหนึ่ง

จิตใจกล้าแข็งมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยผ่านมาทางอารมณ์นั้นคง

ความหวาดกลัวมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยผ่านมาทางความเคร่งเครียด ซึ่งผ่านมาทางความเพ้อฝันอีกต่อหนึ่ง

ความเคร่งเครียดมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยผ่านมาทางความเพ้อฝัน

การถ่อมตนและความหวาดกลัวมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีได้ดำเนินการทดลอง เพื่อตรวจสอบคุณภาพถึงสามครั้งดังนี้

2.1 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

2.2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

2.3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3

2.1 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งสี่ด้าน เมื่อนำไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้ค่าสถิติพื้นฐานและอำนาจจำแนกในแต่ละด้านของแบบทดสอบ ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน และอำนาจจำแนกในแต่ละด้านของแบบทดสอบ จากการทดสอบ
ครั้งหนึ่ง

แบบทดสอบ	n	$\bar{X}$	S	t (อำนาจจำแนกในแต่ละด้าน)
การชอบออกสังคม	15	43.6700	7.1916	3.6443
อารมณ์มั่นคง	15	46.5400	6.5391	3.2236
การถ่อมตน	15	47.9599	5.7428	3.7756
ความเคร่งเครียด	15	34.7886	6.2451	3.4906
จิตใจกล้าแข็ง	15	45.1569	6.5535	3.3152
ความเพ้อฝัน	15	36.4915	6.8639	4.9016
ความหวาดกลัว	15	36.8672	6.7902	4.1397

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบทุกด้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า
ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน รองลงมา
คือ แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง การชอบออกสังคม จิตใจกล้าแข็ง ความหวาดกลัว ความเพ้อฝัน
ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบทั้งเจ็ดด้านมีค่าอยู่ระหว่าง
5.7428 ถึง 7.1916 แบบทดสอบที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ แบบทดสอบ
วัดการชอบออกสังคม และแบบทดสอบที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด คือ แบบทดสอบ
วัดการถ่อมตน

อำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง 3.2236 ถึง 4.9016
แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดความเพ้อฝัน และแบบทดสอบที่มี
ค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง

การคัดเลือกข้อสอบรวบรวมเป็นฉบับใหม่

จากผลการวิเคราะห์ในตาราง 17 ในภาคผนวก ก. พบว่า

แบบทดสอบวัดการช่ยออกสังคม จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้

12 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 1 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้

10 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 3 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดการถ่อมตน จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้

10 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 3 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้ 11 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 2 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดจิตใ้จกล้าแข็ง จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้

10 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 3 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดความเพ้อฝัน จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้

12 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 1 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดความหวาดกลัว จากจำนวน 15 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ได้

11 ข้อ ปรับปรุงตัวเลือก 2 ข้อ และตัดทิ้ง 2 ข้อ

ดังนั้น จำนวนข้อสอบที่คัดเลือกไว้เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบทั้งเจ็ดด้าน มีจำนวนด้านละ 13 ข้อ

2.2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งที่ 2 ได้ค่าสถิติซึ่งประกอบด้วย จำนวนข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอำนาจจำแนกในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอำนาจจำแนกในแต่ละด้านของแบบทดสอบ จากการทดสอบ
ครั้งที่สอง

แบบทดสอบ	n	$\bar{X}$	S	t (อำนาจจำแนกในแต่ละด้าน)
การชอบออกสังคม	13	38.5249	6.2323	3.9840
อารมณ์มั่นคง	13	38.6341	5.1051	4.3139
การถ่อมตน	13	40.5199	4.9771	4.0727
ความเคร่งเครียด	13	30.7450	5.9441	3.3275
จิตใจกล้าแข็ง	13	39.3378	5.4124	4.4492
ความเพื่องาน	13	32.1697	5.6797	4.9056
ความหวาดกลัว	13	30.9632	5.8848	4.1849

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบทุกด้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า
ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน รองลงมา
คือ แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง อารมณ์มั่นคง การชอบออกสังคม ความเพื่องาน ความหวาดกลัว
ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบทั้งเจ็ดด้าน มีค่าอยู่ระหว่าง
4.9771 ถึง 6.2323 แบบทดสอบที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ แบบทดสอบวัด
การชอบออกสังคม และแบบทดสอบที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน

อำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง 3.3275 ถึง 4.9056
แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดความเพื่องาน และแบบทดสอบที่มี
ค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด

การคัดเลือกข้อสอบรวบรวมเป็นฉบับใหม่

จากการวิเคราะห์ในตาราง 18 ในภาคผนวก ก. พบว่า

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้านเดิมมีด้านละ 13 ข้อ รวบรวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์
ได้ด้านละ 10 ข้อ และตัดทิ้งด้านละ 3 ข้อ

ดังนั้น จำนวนข้อสอบที่คัดเลือกไว้เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ของแบบทดสอบ
ทั้งเจ็ดด้าน มีจำนวนด้านละ 10 ข้อ

2.3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3

การทดลองสอบในครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองนั้น เป็นการทดลองสอบเพื่อคัดเลือก แก้ไข
และปรับปรุงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้งเจ็ดด้าน โดยวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมข้อสอบ
ที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเข้าเป็นฉบับใหม่ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่สาม

การทดสอบครั้งที่สาม เป็นการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
ด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน โดยพิจารณาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และ
ค่าความเที่ยงตรง ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 13 - 16

2.3.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้าน

รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบประกอบด้วย จำนวนข้อ ค่าเฉลี่ย
ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 แสดงรายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ จากการทดลองสอบครั้งที่สาม

แบบทดสอบ	n	$\bar{X}$	S	t (อำนาจจำแนกในแต่ละด้าน)
การชอบออกสังคม	10	27.6267	4.7941	4.5450
อารมณ์มั่นคง	10	30.7867	3.6927	5.0541
การถ่อมตน	10	31.8533	3.8285	4.8350
ความเคร่งเครียด	10	24.4267	4.1634	3.8844
จิตใจกล้าแข็ง	10	31.3733	4.3690	5.6960
ความเพื่องาน	10	25.0533	4.5724	5.3887
ความหวาดกลัว	10	25.5800	4.5268	4.6634

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบทุกด้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน รองลงมา คือ จิตใจกล้าแข็ง อารมณ์มั่นคง การชอบออกสังคม ความหวาดกลัว ความเพื่องาน ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบทั้งเจ็ดด้าน มีค่าอยู่ระหว่าง 3.6927 ถึง 4.7941 แบบทดสอบที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม และแบบทดสอบที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง

อำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง 3.8844 ถึง 5.6960 แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง และแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด

2.3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้ง เจ็ดด้าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งที่สามของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

ด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นสองวิธี คือ วิธีแรก คำนวณ

โดยใช้สูตร แอลฟา โครเนฟเฟียสน (Alpha Coefficient) ของ Cronbach และวิธีที่สอง

คำนวณโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half Method) ใช้สูตรของ Spearman-Brown ได้ค่า

ความเชื่อมั่นและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 แสดงค่าความเชื่อมั่นและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบ
แต่ละด้าน

แบบทดสอบ	$r_{tt(1)}$	$SE_{meas(1)}$	$r_{tt(2)}$	$SE_{meas(2)}$
การชอบออกสังคม	.6401	± 2.8761	.7540	± 2.3778
อารมณ์มั่นคง	.4711	± 2.6855	.8017	± 1.6444
การถ่อมตน	.5308	± 2.6225	.7327	± 1.9794
ความเคร่งเครียด	.5016	± 2.9393	.8045	± 1.8409
จิตใจกล้าแข็ง	.6362	± 2.6352	.8408	± 1.7432
ความเพื่องาม	.6934	± 2.5318	.8253	± 1.9111
ความหวาดกลัว	.6130	± 2.8161	.7718	± 2.1625

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้าน ซึ่งวิธีแรกคำนวณโดยใช้สูตร แอลฟา โครเนฟเฟียสน ของ Cronbach ($r_{tt(1)}$) ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .4711 ถึง .6934 แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดความเพื่องาม แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง ส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ($SE_{meas(1)}$) มีค่าอยู่ระหว่าง

± 2.5318 ถึง ± 2.9393 แบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดความเคร่งเครียด แบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดความเพ้อฝัน

สำหรับวิธีหาค่าความน่าเชื่อถือโดยวิธีแบ่งครึ่ง ($r_{tt(2)}$) ใช้สูตรของ Spearman-Brown ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .7327 ถึง .8408 แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดจิตใจกล้าแข็ง แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน และ มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ($SE_{meas(2)}$) อยู่ระหว่าง ± 1.6444 ถึง ± 2.3778 แบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคง

2.3.3 ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบทดสอบแต่ละด้าน จากการทดสอบครั้งที่สามมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสองวิธี คือ

2.3.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ซึ่งหาได้จากการนำคะแนนของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้านจากการทดสอบครั้งที่สาม มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับเกณฑ์โดยใช้คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสอบแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอารมณ์ของ ดร. วัชรบุกร วิเชียรไยดี และคนอื่น ๆ เป็นเกณฑ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้ถือเป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และนำค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทุกด้านมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 แสดงค่าความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้าง และการทดสอบนัยสำคัญของค่าความเที่ยงตรง
ของแบบทดสอบแต่ละด้าน

แบบทดสอบ	r_{xy}	t
การขับออกสังคม	0.4384	7.1169**
อารมณ์มั่นคง	0.6130	11.9877**
การถ่อมตน	0.2880	4.1522**
ความเคร่งเครียด	0.4362	7.0673**
จิตใจกล้าแข็ง	0.6843	14.8163**
ความเพ้อฝัน	0.5142	8.9750**
ความหวาดกลัว	0.8538	27.1652**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบทั้งเจ็ดด้านมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับเกณฑ์มีค่าอยู่ระหว่าง .2880 ถึง .8538 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่า แบบทดสอบทั้งเจ็ดด้านมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงพอเชื่อถือได้ โดยที่แบบทดสอบวัดความหวาดกลัวมีค่าความเที่ยงตรงสูงสุด และแบบทดสอบวัดการถ่อมตนมีค่าความเที่ยงตรงต่ำสุด

2.3.3.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ
(Factor Analysis) ซึ่งได้จากค่าน้ำหนักตัวประกอบตัวแรก (First Factor Loading)
ที่ไม่ได้หมุนแกน ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 16 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบแต่ละด้าน

แบบทดสอบ	ค่าน้ำหนักตัวประกอบ
การชอบออกสังคม	.4258
อารมณ์มั่นคง	.6289
การถ่อมตน	.7229
ความเคร่งเครียด	.4588
จิตใจกล้าแข็ง	.6847
ความพอฝัน	.6588
ความหวาดกลัว	.5974

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้าน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างค่อนข้างสูง มีค่าอยู่ระหว่าง .4258 ถึง .7229 แบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงสุด คือ แบบทดสอบวัดการถ่อมตน ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างต่ำสุด คือ แบบทดสอบวัดการชอบออกสังคม

บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ด้านใดที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่มีคุณภาพสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 370 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีสองประเภทคือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน สี่ฉบับ คือ

- 1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
- 1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประกอบด้วยองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ เจ็ดด้าน คือ

2.1 ด้านการชอบออกสังคม

2.2 ด้านอารมณ์มั่นคง

2.3 ด้านการถ่อมตน

2.4 ด้านความเคร่งเครียด

2.5 ด้านจิตใจกล้าแข็ง

2.6 ด้านความเพ้อฝัน

2.7 ด้านความหวาดกลัว

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อบุคคลหลายฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน และนัดหมายวันเวลา เพื่อนำแบบทดสอบไปสอบ

2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง

3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ

4. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์และวิธีตอบเสียก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่มต้นทำ

5. นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนนวิเคราะห์รายข้อและทั้งฉบับโดยวิธีการทางสถิติ

6. นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวนสี่ฉบับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรบุคลิกภาพทางด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และตัวเกณฑ์

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหว ไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

1.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

1.5 ค่าสัมประสิทธิ์ของการวิเคราะห์หาลำเหตุระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้ง เล็ดด้านจากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

2.2 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้ง เล็ดด้านจากการทดสอบครั้งที่สอง

2.3 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นและค่าความเที่ยงตรง
ของแบบทดสอบทั้งนี้ สืบค้นจากการทดสอบครั้งที่สาม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

1.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร
ทางด้านบุคลิกภาพด้านอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากค่าสถิติพื้นฐานปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
แต่ละด้านสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง
ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
ด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และตัวเกศ

1.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
ด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ทางด้านอารมณ์แต่ละตัวมีความ
สัมพันธ์กันในทางบวก และลบ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 สูงสุดได้แก่ การถ่อมตนกับความเคร่งเครียด รองลงมาคือ อารมณ์มั่นคงกับความหวาดกลัว
ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความเคร่งเครียด
กับความเพ้อฝัน ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ การชอบ
ออกสังคมกับความเคร่งเครียด สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

1.2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัว เกณฑ์กับตัว เกณฑ์

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัว เกณฑ์ ปรากฏว่า ตัว เกณฑ์แต่ละตัว มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตัว เกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สูงสุดได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้าน

การอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทุกวิชา

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่เป็นตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความเคร่งเครียด ฉลาดใจกล้าแข็ง โดยที่ความเคร่งเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัว เกณฑ์สูงสุด และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การถ่อมตน ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อารมณ์มั่นคง สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ฉลาดใจกล้าแข็ง ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การขบถออกสังคม สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การขบถออกสังคม ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน จิตใจกล้าแข็ง โดยที่การถ่อมตนมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์
สูงสุด สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อารมณ์มั่นคง ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบ
กับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การชอบออกสังคม สำหรับตัวพยากรณ์
ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้าน
การอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณปรากฏว่า ตัวพยากรณ์บุคลิกภาพด้านการอ่อนไหว
ไปตามอารมณ์ มีความสัมพันธ์สูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ นั้นมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ค่าสัมประสิทธิ์การวิเคราะห์ค่า เหตุระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
ด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา

จากค่าสัมประสิทธิ์การวิเคราะห์ค่า เหตุปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็ง และโดยทางอ้อม
จากอารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความเกวียดกลัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้รับอิทธิพล
ในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากจิตใจกล้าแข็ง และโดยทางอ้อมจากอารมณ์มั่นคง การถ่อมตน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากการชอบ
ออกสังคม และโดยทางอ้อมจากจิตใจกล้าแข็งและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้รับอิทธิพล
ในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงจากอารมณ์มั่นคง ความเพ้อฝัน และโดยทางอ้อมจากความเคร่งเครียด
จิตใจกล้าแข็ง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งเจ็ดด้าน จากการ
ทดสอบครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า แบบทดสอบทุกด้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 5.7428 ถึง 7.1916 มีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 3.2236 ถึง 4.9016

2.2 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้ง ๖ จิตต์ฐานจากการสอบครั้งที่สอง ผลปรากฏว่าแบบทดสอบทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 4.9771 ถึง 6.2323 มีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 3.3275 ถึง 4.9056

2.3 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้ง ๖ จิตต์ฐานจากการทดสอบครั้งที่สาม ผลปรากฏดังนี้

แบบทดสอบทุกด้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 3.6927 ถึง 4.7941 มีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 3.8844 ถึง 5.6960

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นสองวิธี คือ วิธีแรก คำนวณโดยใช้สูตรแอลฟา โคเอฟฟิเชียน (Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ด้านการชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความเกรงเครียดยึด จิตใจกล้าแข็ง ความเพ้อฝันและความหวาดกลัว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6401, .4711, .5308, .5016, .6362, .6934 และ .6130 ตามลำดับ และวิธีที่สองใช้วิธีแบบแบ่งครึ่ง ซึ่งปรากฏว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้ง ๖ จิตต์ฐานที่กล่าวมาแล้วนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7540, .8017, .7327, .8045, .8408, .6233 และ .7718 ตามลำดับ

ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสองวิธี คือ วิธีแรก หาค่าความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอารมณ์ของ ดร.วีระยุทธ วิเชียรโชติ และคนอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ด้านการชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความเกรงเครียดยึด จิตใจกล้าแข็ง ความเพ้อฝัน และความหวาดกลัว มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ .4384, .6130,

.2880, .4363, .6843, .5142 และ .8538 ตามลำดับ และวิธีที่สอง หาโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งปรากฏว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ทั้งสี่ด้านที่กล่าวมาแล้วนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ .4258, .6289, .7229, .4588, .6847, .6588 และ .5974 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรทางด้านอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากค่าสถิติพื้นฐานปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพแต่ละด้านสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระหว่างวัยรุ่น ซึ่งมีภาวะมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ดังคำกล่าวของ ลูชา จันทรเฒ และ สุรางค์ จันทรเฒ (ลูชา จันทรเฒ และ สุรางค์ จันทรเฒ 2518 : 61) ที่ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย และมีความอ่อนไหวทางด้านอารมณ์ ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม นั่นแสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างยากสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ออกข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาชั้น ม.3 ทั้งหมด แต่กลุ่มตัวอย่างยังเรียนไม่จบทุกเนื้อหาวิชา จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ได้คะแนนน้อย

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์และตัวแปร

1.2.1 จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวแปรกล่าวว่า ตัวแปร

มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและลบ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 สูงสุดได้แก่ อารมณ์นั้นคงกับการถ่อมตน รองลงมาคือ การถ่อมตนกับจิตใจกล้าแข็ง และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความเครียดกับความเพ้อฝัน นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ด้าน เหล่านี้มีความสัมพันธ์กันแบบคล้อยตามกัน ทั้งนี้เป็นเพราะตัวพยากรณ์ด้านที่กล่าวมีความหมายที่ให้นิยามไว้อย่างคล้ายกัน ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สูงสุดได้แก่ การถ่อมตนกับความเครียด รองลงมาคือ อารมณ์นั้นคงกับความหวาดกลัว และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การชอบออกสังคม กับความเครียด นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ด้าน เหล่านี้มีความสัมพันธ์กันแบบตรงกันข้ามกัน ทั้งนี้เป็นเพราะตัวพยากรณ์เหล่านี้มีความหมายที่ให้นิยามไว้วัดคนละด้านกัน สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัว เกณฑ์

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัว เกณฑ์พบว่าตัว เกณฑ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตัว เกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สูงสุดได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์กับวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าวิชาคณิตศาสตร์นั้นใช้แบบทดสอบที่เป็นฉบับโจทย์ปัญหาที่ต้องอาศัยความสามารถทางภาษาในการคิดมาก จึงมีความสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษสูงที่สุด รองลงมาคือ วิชาคณิตศาสตร์กับวิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์กับวิชาภาษาไทย ส่วนตัว เกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด แต่ก็ยังสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิชาภาษาอังกฤษกับวิชาภาษาไทย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทย วัดเนื้อหาคนละด้าน คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษข้อสอบส่วนมากวัดเน้นหนักไปทางด้านไวยากรณ์ ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ข้อสอบส่วนมากวัดทางด้านความเข้าใจภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จึงทำให้แบบทดสอบทั้งสองวิชาที่กล่าวนี้มีความสัมพันธ์กันต่ำ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาพบว่า ความเคร่งเครียดและจิตใจกล้าแข็งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า ตัวพยากรณ์ทางด้านบุคลิกภาพสองด้านนี้มีความสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การถ่อมตนและอารมณ์นั้นคงมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์สองด้านนี้มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามกันกับตัว เกณฑ์ สำหรับตัวพยากรณ์ด้านอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มว่าสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันและตรงกันข้ามกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอกเบอร์ต และ ปีจิลโลว์ (Egbert and Begelow 1968 : 37 - 44) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนของนิสิต พบว่า บุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องงานวิจัยของ วัณญา วิศาลาภรณ์ (วัณญา วิศาลาภรณ์ 2522 : 56) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า บุคลิกภาพด้านความเคร่งเครียดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์

บุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์บุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็งมีความสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันกับตัว เกณฑ์ ส่วนการขี้ออกสุงคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ด้านการขี้ออกสุงคมมีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามกันกับตัว เกณฑ์ สำหรับตัวพยากรณ์ด้านอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มว่าสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันและตรงกันข้ามกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แฟลเฮสตี และ รุทเชล (Flahesty and Reutzel 1965 : 409 - 410) ที่ศึกษา

ลักษณะของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนสูง พบว่า บุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวันดี ละเอียด (วันดี ละเอียด 2524 : 211 - 212) ที่ศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาวิทยาลัยครูสันทบุรี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงพบว่า บุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุคลิกภาพด้านการชอบออกสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ด้านการชอบออกสังคม มีความสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันกับตัวเกณฑ์ ส่วนบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง การถ่อมตน จิตใจ กล้าแข็งมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า ตัวพยากรณ์ทั้งสามด้านนี้มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามกับตัว เกณฑ์ สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มว่าสัมพันธ์แบบ คล้อยตามกันและตรงกันข้ามกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และสอดคล้อง กับ ผลงานวิจัยของ ซาเวจ (Savage 1966 : 543) ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า บุคลิกภาพด้านการแสดง ตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไร สิงห์โต (อุไร สิงห์โต 2521 : 185) ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ด้านอารมณ์มั่นคงมีความสัมพันธ์ แบบคล้อยตามกันกับตัว เกณฑ์ ส่วนการชอบออกสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ด้านการชอบออกสังคมมีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม กับตัว เกณฑ์ สำหรับตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มว่าสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันและตรงกันข้ามกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ในข้อ 1 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แฟลเฮอร์ตี และ รุทเชล (Flaherty and Reutzel 1965 : 409 - 410) ที่พบว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาพบว่า ความเคร่งเครียด จิตใจกลัวแข็ง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และจิตใจกลัวแข็งก็ยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ นั้นแสดงว่าบุคลิกภาพเหล่านี้มีความสัมพันธ์แบบคล้ายตาม กับตัว เกณฑ์ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์จึงมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับจิตใจกลัวแข็ง ซึ่งเป็นการสัมพันธ์กันอย่างสอดคล้องกัน ทั้งนี้เป็นเพราะธรรมชาติ ของทั้งสองวิชามีลักษณะคล้ายกัน เช่น มีการคิดคำนวณ การแก้ปัญห เป็นต้น สำหรับอารมณ์ นั้นคง การถ่อมตนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนการ ชอบออกสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ถึงแม้ว่า ตัวพยากรณ์จะมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ไม่เหมือนกัน แต่จากการตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ พบว่า บุคลิกภาพด้านการ ชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน มีความสัมพันธ์กันทางบวกสูง นั้นแสดงว่าบุคลิกภาพ ทั้งสามด้านนี้มีความหมายที่ให้นิยามไว้คล้ายกัน จึงกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวพยากรณ์ด้านการอ่อนไหวไปตาม อารมณ์ที่สอดคล้องกัน

การชอบออกสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่อารมณ์มั่นคงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นั้นแสดงว่า บุคลิกภาพด้านเหล่านี้มีความสัมพันธ์แบบคล้ายตามกับตัว เกณฑ์ ส่วนอารมณ์มั่นคง การถ่อมตน จิตใจกลัวแข็งมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่การชอบ ออกสังคม มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นั้นแสดงว่าตัวพยากรณ์ ด้านเหล่านี้มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามกับตัว เกณฑ์ จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพด้านการชอบออกสังคม และอารมณ์มั่นคง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งสองวิชาในลักษณะตรงกันข้ามกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์กันต่ำ และลักษณะของตัวข้อสอบที่ใช้วัดก็ยังคงวัดคนละด้าน จึงเป็นสาเหตุให้การวัด

บุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ในบางด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ กับวิชาภาษาไทยในแบบกลับกัน

1.4 คำาสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตาม อารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชา

จากการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่เป็น
ตัวพยากรณ์ทั้งเจ็ดตัว มีความสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาภาษาไทย
มีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์เมื่อรวม
ทั้งเจ็ดตัวนั้นจะมีความสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีค่า
สัมพันธ์พหุคูณกับตัวพยากรณ์สูงสุดได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ วิชาภาษาไทย
วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะธรรมชาติของวิชาภาษาอังกฤษ
และภาษาไทยเป็น เรื่องที่มุ่งสอนให้นักเรียน เกิดความสุนทรีย์ทางอารมณ์ ความซาบซึ้ง
ความคิดที่เป็นจินตนาการ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงทำให้ผู้เรียนเกิดอารมณ์อ่อนไหวได้ง่าย ซึ่ง
ตรงข้ามกับวิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ โดยที่วิชาคณิตศาสตร์จะมุ่งสอนให้นักเรียน
เกิดทักษะในการคิดคำนวณ ความเข้าใจ การนำเอาไปใช้ (สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2524 : 10 - 13) ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์นั้นมุ่งสอนให้
นักเรียนเกิดทักษะทางการสังเกต การวัด การคำนวณ การจัดประเภท การตั้งสมมติฐาน
 เป็นต้น (Abruscato 1982 : 10) ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความอ่อนไหว
ทางอารมณ์น้อย จึงทำให้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์น้อยกว่าผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ และ

วิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แฟลเฮอร์ตี้ และ รุทเซล (Flaherty and Reutzel) ซาเวจ (Savage) เพอร์เก้ (Purkey) และ วิทยุา วิชาลาภรณ์ ซึ่งพบว่าบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังกล่าว

1.5 คำสัมประสิทธิ์การวิเคราะห์หาลำเหตุระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาการวิเคราะห์หาลำเหตุ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นเกณฑ์พบว่า ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็งเป็นลำเหตุทางตรง อารมณ์มั่นคง ความหวาดกลัวเป็นลำเหตุทางอ้อมต่อตัวเกณฑ์ แสดงว่าความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางตรง โดยที่อารมณ์มั่นคง ความหวาดกลัวส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แฟลเฮอร์ตี้ และ รุทเซล (Flaherty and Reutzel 1965 : 409 - 410) ที่พบว่า จิตใจกล้าแข็งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพอร์เก้ (Purkey 1966 : 99 - 103) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า จิตใจกล้าแข็งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์เป็นเรื่องของการคิดคำนวณจึงก่อให้เกิดความเคร่งเครียด ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์

เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นตัวเกณฑ์พบว่า จิตใจกล้าแข็งเป็นลำเหตุทางตรง อารมณ์มั่นคงและการถ่อมตนเป็นลำเหตุทางอ้อมกับตัวเกณฑ์ นั้นแสดงว่า จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางตรง โดยที่อารมณ์มั่นคง การถ่อมตนส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แฟลเฮอร์ตี้ และ รุทเซล และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพอร์เก้ ที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยุา วิชาลาภรณ์ (วิทยุา วิชาลาภรณ์ 2522 : 56) พบว่า อารมณ์มั่นคงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา

เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นตัวเกณฑ์ พบว่า การชอบออกสังคม เป็นสาเหตุทางตรง จิตใจกล้าแข็งเป็นสาเหตุทางอ้อมต่อตัวเกณฑ์ แสดงว่า การชอบออกสังคม ส่งผลทางตรง โดยที่จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางอ้อมต่อตัวเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับลัมมิตฐานในข้อ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รีดดิ้ง (Ridding 1967 : 397 - 398) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การชอบออกสังคมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซาเวจ (Sawage 1966 : 543) พบว่า การแสดงตัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นตัวเกณฑ์ พบว่า อารมณ์มั่นคง ความเพียรเป็นสาเหตุทางตรง จิตใจกล้าแข็ง เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อตัวเกณฑ์ แสดงว่า อารมณ์มั่นคง ความเพียรส่งผลทางตรง โดยที่จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับลัมมิตฐานในข้อ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แฟลเฮอร์ดี และ รุกเชล พบว่า อารมณ์มั่นคง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะวิชาภาษาไทยผู้เรียนต้องใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องที่เรียน จึงทำให้ความเพียรมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยโดยตรง

จากการวิเคราะห์หาสาเหตุสรุปได้ว่า บุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชา นั้น มีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์ พหุคูณที่กล่าวมาแล้ว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

จากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง ค่าอำนาจจำแนกแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 3.2236 ถึง 4.9016 ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ในครั้งที่หนึ่งพบว่า ข้อสอบส่วนมากมีอำนาจจำแนกลွ่ง แต่บางข้อมีอำนาจจำแนกต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากการทดสอบครั้งแรก แบบทดสอบยังไม่ผ่านการวิเคราะห์มาก่อนเลย จึงอาจมีความบกพร่องทางด้านความกำกวมของภาษา หลังจากการวิเคราะห์แล้วผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพดีไว้ทดสอบในครั้งที่สองต่อไป

หลังจากคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบในบางข้อแล้ว ได้นำไปทดสอบในครั้งที่สอง ผลจากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของข้อสอบแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 3.3275 ถึง 4.9056 มีข้อสอบบางข้อเท่านั้นที่คุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการ ส่วนใหญ่จะอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการ คือ มีค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 เมื่อวิเคราะห์และคัดเลือก ข้อที่มีคุณภาพที่เหมาะสม แล้วนำไปทดสอบครั้งที่สามต่อไป

ในการทดสอบครั้งที่สามปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบแต่ละด้าน อยู่ในเกณฑ์ดี คือ ค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยมีค่าอำนาจ จำแนกของแบบทดสอบแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 3.8844 ถึง 5.6960

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองวิธีได้ผลดังนี้ คือ วิธีแรก โดยใช้สูตร แอลฟา โคเอฟฟิเชียน (Alpha Coefficient) ปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ด้านต่าง ๆ ได้แก่ การชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็ง ความเพ้อฝัน และความหวาดกลัว มีค่าเท่ากับ .6401, .4711, .5308, .5016, .6362, .6934 และ .6130 ตามลำดับ ซึ่งพิจารณาแล้วจะเห็นว่าแบบทดสอบวัดอารมณ์มั่นคงจะมีค่าความเชื่อมั่น ต่ำกว่าแบบทดสอบชุดอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความแปรปรวนของคะแนนจากการสอบของ นักเรียนแตกต่างกันน้อยหรือ แสดงให้เห็นว่าอารมณ์มั่นคงของนักเรียนแตกต่างกันไม่มาก ดังที่ อนันต์ ศรีโลภา (อนันต์ ศรีโลภา 2521 : 274) ได้กล่าวไว้ว่า ค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบขึ้นอยู่กับความแปรปรวนจากคะแนนของการสอบ ถ้าความแปรปรวนมีน้อยย่อมจะทำให้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบต่ำกว่าแบบทดสอบที่มีความแปรปรวนมาก ต่อจากนั้นได้หาค่า ความเชื่อมั่นวิธีที่สอง ใช้วิธีแบบแบ่งครึ่ง ซึ่งปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .7327 ถึง .8408 นับว่าเป็นค่าความเชื่อมั่นที่พอเชื่อถือได้ เพราะจากการศึกษาแบบทดสอบมาตรฐาน ทางด้านบุคลิกภาพของต่างประเทศ พบว่า แบบทดสอบมาตรฐานส่วนใหญ่จะหาค่าความเชื่อมั่น

โดยวิธีแบบแบ่งครึ่ง เช่น Student of Value, Gordon Personal Profile Inventory (GPPI) และ Onimbus Personality Inventory Form F. (OPI) แสดงว่าการหาความเชื่อมั่นวิธีแบบแบ่งครึ่งก็เป็นวิธีเชื่อถือได้ ดังนั้นจากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ดังได้กล่าวมาแล้วจึงสามารถที่จะใช้เป็นเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ได้ผลดี

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

จากการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทั้งสองวิธีได้ผลดังนี้ คือ วิธีแรกหาความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบที่มีคุณภาพแล้ว ได้ค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง .2880 ถึง .8538 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าจะเห็นว่ามีความสัมพันธ์กันสูง แสดงว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งเจ็ดด้านที่สร้างขึ้นวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์อย่างเชื่อถือได้ และวิธีที่สองหาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง .4258 ถึง .7229 เนื่องจากค่าน้ำหนักตัวประกอบของแบบทดสอบแต่ละด้านมีค่าสูง แสดงว่าแบบทดสอบแต่ละด้านวัดสิ่งเดียวกันและร่วมกัน กล่าวได้ว่าแบบทดสอบทั้งเจ็ดด้านมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ ควรใช้ในการแนะนำการเรียนของนักเรียนให้เหมาะสมโดยพิจารณาจากคะแนนของแบบทดสอบแต่ละด้านและเป็นแนวทางในการปลูกฝังบุคลิกภาพที่เหมาะสมให้แก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แนวความคิดสำหรับการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ควรได้มีการวิจัยในตนเองเดียวกัน โดยทำการศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ เช่น ประถมศึกษา และในวิชาอื่น ๆ เช่น ศิลปะ เกษตรกรรม เป็นต้น

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ กับคะแนนเกณฑ์อื่น ๆ เช่น เกรตเฉลี่ยเฉพาะวิชาเอก เกรตเฉลี่ยตลอดปี เป็นต้น เพื่อที่จะพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแผนการเรียนของนักเรียน

3. ควรศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ประกอบกับบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อจะได้ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

4. แบบทดสอบที่เป็นตัวเกณฑ์ในการหาความสัมพันธ์นั้น ควรจะใช้แบบทดสอบที่มีมาตรฐานเพียงพอ เช่น มีความยากง่ายพอเหมาะ มีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงสูง ซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยนี้ได้ผลตามที่ต้องการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์ จิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 278 หน้า
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ และ นาฏเจลิยว ลุ่มาวงศ์ จิตวิทยา โรงพิมพ์องค์การคำคุณส์ภา
2511, 270 หน้า
- สันทรทิพย์ ล้ายสมร "โรงเรียนมัธยมศึกษากับการพัฒนาบุคลิกภาพ" สันทรเกษม 163 :
38 - 41 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2524
- จรรยา สินายน การแนะแนวเด็กในครอบครัวที่มีปัญหาขัดแย้ง บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
ฉบับที่ 6 2508, 39 หน้า
- /เชิดศักดิ์ โฉมาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 130 หน้า
- ✓ดุษฎี ชุ่มลาย, ม.ล. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช 2508, 446 หน้า
- /ธารัง บัวศรี หลักการศึกษา แพรวพทยา 2506, 376 หน้า
- นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ปัญหาการพัฒนาบุคลิกภาพ ธันวาคม 2514, 18 หน้า
- ๑๖๖๐ ภูวภิรมย์ชัย "บุคลิกภาพแห่งบุคคล" วิชา 81 1(1) : 41 - 53 พฤษภาคม 2524
- ✓บุญสนอง ไกรเนตร การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาศิลปกรรม
และวิชาชีพพยาบาล ปรียาณิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,
136 หน้า อัดสำเนา
- พลนั สะเพียรชัย การวิจัยองค์ประกอบของแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนสำหรับชั้นประถม
ปีที่ 7 คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 50 หน้า
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วกลาง
และส่วภูมิภาค วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 108 หน้า อัดสำเนา
- ล้วน ล้ายยศ และ อังคณา ล้ายยศ จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช
2522, 276 หน้า

นิยม ปุราคำ ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.ล.
การพิมพ์ 2517, 361 หน้า

วันเพ็ญ อายุการ การศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ
เก็บตัว-แสดงตัว การยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน
รัฐบาลในจังหวัดราชบุรี ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512,
163 หน้า อัดสำเนา

วิญญา วิศาลาภรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิงกุโลก ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 71 หน้า อัดสำเนา

วรรณนิภา ทองงอก ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเองและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและการสอนของนิสิตฝึกสอน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิงกุโลก ปรินญาณิพนธ์
กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 70 หน้า อัดสำเนา

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3
เรือนอักษรการพิมพ์ 2524, 153 หน้า

ลัฏาบันลิ่ง เสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เอกสารการประเมินผลการเรียนการสอน
วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 2524, 26 หน้า อัดสำเนา

ลัมกิต ไชยอันนุรักษ์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถ
ในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนลำธิตถ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2511, 65 หน้า อัดสำเนา

ลัมศวรร อภัยพันธ์ จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2513, 375 หน้า

โลภา อุพิกุลชัย จิตวิทยาทั่วไป ไทยวัฒนาพานิช 2521, 162 หน้า

ลูซ่า สันทรเฒ และ สุรางค์ สันทรเฒ จิตวิทยาการศึกษา รวมสำเนาการพิมพ์
2515, 399 หน้า

จิตวิทยาวัยรุ่น พิมพ์ครั้งที่ 4 แพรวพินยา 2518, 276 หน้า

สุรินทร์ สุทธิธำพิทย "อารมณ์ของเด็กที่มีผลต่อการเรียนรู้" วิทยศึกษ 4 : 5 - 21

สิงหาคม - กันยายน 2517

สุลินี อินล่าวาง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานพัฒนาและคุ้มครองเด็กกลาง

บางนา กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

2516, 98 หน้า ฮัดสำเนา

อาคม สรสุยาดี จิตวิทยาในการสร้าง "คุณค่าของเด็กไทย" สุนทรเกษม 163 : 2

พฤศจิกายน - ธันวาคม 2524

อนันต์ ศรีโสภา การวัดผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 ไทยวัฒนาพานิช 2525, 324 หน้า

อภรม สันธิบาล รวมทฤษฎีจิตวิทยา โอเดียนส์โตร ม.ป.ป., 197 หน้า

อบอวล หกลั้ววรรณ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุคคลในกลุ่มอาชีพครูกับแพทย์

ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 219 หน้า ฮัดสำเนา

เอนกกุล กริแสง จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์ตระกูลไทย พิมพ์โลก 2517,

244 หน้า

อุไร สิงห์โต ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2521 ภาควิชาจิตวิทยา สจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 872 หน้า

Abruscato, Joseph. Teaching Children Science. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall, 1982. 453 p.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York, The Macmillan Company, 1967. 657 p.

Egbert, Robert L. and Begelow, Garton S. "Personality Factor and Independent Study," The Journal of Educational Research. September, 1968. p. 37 - 44.

✓Eysenck, H.J. "Personality in Primary School Children Part I," The British Journal of Educational Psychology. 38 : 109 - 112, July, 1969.

- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill, Inc., 1971. 495 p.
- Flaherty, M.R. and Eileen Reutzell. "Personality Traits of High and Low Achievement in College," The Journal of Educational Research. 58(9) : 409 - 410, May - June, 1935.
- ✓ Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd. ed., New York, McGraw-Hill, Inc., 1973. 681 p.
- Guildford, Joy Paul. Personality. New York, McGraw-Hill, Inc., 1959. 562 p.
- _____. Fundamental Statistics in Psychology and Education. 4th. ed., New York, McGraw-Hill, Inc., 1965. 605 p.
- ✓ Hall, Calvin S. and Gardner Lindzey. Theories of Personality. 2nd. ed., New York, John Wiley and Sons, Inc., 1970. 622 p.
- Harrison, G. Gough. "Graduation from Highschool as Predict from the CPI," reprinted from Psychology in the School. 3(3) : 209 - 211, July, 1960.
- _____. "A Cross Cultural Study of Achievement Motivation," reprinted from Journal of Applied Psychology. 48(3) : 191, June, 1964.
- Hurlock, Elizabeth B. Personality Development. New York, McGraw-Hill Company, Inc., 1974. 503 p.
- Izard, Carroll E. The Face of Emotion. New York, Appleton Century Crafts, 1971. 468 p.
- Kerlinger, Fred N. Foundations of Behavioral Research. New York, Holt Rinehart and Winston, 1973. 741 p.
- Kline, P. and Grafe A. "Extroversion Neuroticism and Performance in a Psychology Examination," The British Journal of Educational Psychology. 41(1) : 90 - 93, February, 1969.
- Matsunaga, Allen Sadao. "A Comparative Study of Ninth Grade Male Under Achievement and Achievement on Selected Factors Related Achievement," Dissertation Abstracts. 32 : 5614-A, April, 1972.
- Mehrens, William A. and Irwin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. Holt Rinehart and Winston, New York, 1973. 718 p.

- Mercado, Gesar M. How to Conduct Social Science Research. Manila, Sinag-Tala Publishers, Inc., 1977. 88 p.
- Ridding, L.W. "An Investigation of Personality Measure Associated with over and under Achievement in English and Arithmetic," The British Journal of Educational Psychology. 37 : 397 - 398 November, 1967.
- Sawage, R.D. "Personality Factor and Academic Attainment in Junior School Children," The British Journal of Educational Psychology. 39 : 91, February, 1969.
- Vernn, Grant Man. Education and Work. Washington D.C., American Council on Education, 1964. 371 p.
- Watson, Charles G. "The California Psychological Inventory as a Predictor of Academic Achievement in Normal and Maladjusted College Males," The Journal of Educational Research. 61(1) : 10 - 12, September, 1967.
- Whitla, Dean K. Research in College Admissions in Ralph W. Tyler. Education Evaluation: New Roles, New Means. National Society for the Study of Education, 1969.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

คำอธิบายจำแนกของแบบทดสอบ

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของข้อคำถามของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านการอ่อนไหว
ไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน จากการทดสอบครั้งหนึ่ง

แบบทดสอบ												
การย่อยออกสังคม	อารมณ์มั่นคง		การถ่อมตน		ความเกรงเกรียด		จิตใจกล้าแข็ง		ความเพื่อง		ความหวาดกลัว	
ข้อ t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1 4.8173	2	4.4020	3	2.5128	4	1.9151	5	.7130	6	6.0874	7	2.8192
8 3.6385	9	4.0933	10	3.7073	11	3.9191	12	2.5237	13	4.1700	14	3.8977
15 4.0559	16	8.0151	17	6.0606	18	1.7636	19	5.1103	20	3.5891	21	3.0807
22 2.9371	23	2.8260	24	2.0942	25	2.1127	26	2.0422	27	3.2827	28	2.4096
29 5.3681	30	4.4280	31	6.9913	32	5.0638	33	1.2039	34	5.7371	35	1.4501
36 3.0047	37	4.0075	38	3.7820	39	3.7882	40	4.4377	41	2.8093	42	4.8337
43 1.3353	44	.9804	45	6.0767	46	.7210	47	1.6420	48	1.7810	49	4.1754
50 4.6180	51	2.0123	52	5.0877	53	4.9400	54	3.4843	55	6.0112	56	4.5509
57 4.7847	58	1.4640	59	3.1800	60	6.1301	61	4.3221	62	10.3953	63	3.6397
64 3.5500	65	2.3627	66	3.0303	67	2.7505	68	5.3171	69	7.2727	70	5.2095
71 3.8985	72	3.1317	73	1.7042	74	2.9639	75	1.6906	76	5.0788	77	6.5735
78 2.0706	79	2.2349	80	6.9018	81	3.2553	82	4.0449	83	3.0047	84	2.3190
85 3.9511	86	1.1206	87	3.2068	88	2.6958	89	3.1746	90	2.8558	91	4.3478
92 6.4376	93	4.2825	94	.3303	95	7.6609	96	4.0161	97	5.4425	98	7.4826
99 .1975	100	3.3523	101	1.9675	102	2.6689	103	6.0060	104	6.0060	105	5.3065

ตาราง 18 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของข้อคำถามของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหว
ไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน จากการทดสอบครั้งที่สอง

แบบทดสอบ													
การชอบ ออกสังคม		อารมณ์มั่นคง		การถ่อมตน		ความ เคร่งเครียด		จิตใจ กล้าแข็ง		ความเพ้อฝัน		ความ หวาดกลัว	
ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	5.4083	2	4.5833	3	1.4415	4	5.2017	5	1.0000	6	2.6500	7	3.4783
8	3.4333	9	6.0934	10	5.4210	11	2.5188	12	8.1354	13	3.7931	14	5.3410
15	2.2222	16	8.5821	17	6.7152	18	1.6000	19	.6793	20	4.0865	21	4.1956
22	4.1275	23	4.1523	24	2.2538	25	3.4539	26	3.3957	27	3.9470	28	4.7514
29	5.3651	30	4.1942	31	3.2757	32	4.0921	33	4.8168	34	3.7518	35	3.7619
36	2.5000	37	4.7153	38	6.5000	39	4.2917	40	9.9110	41	3.6364	42	5.2350
43	4.7500	44	.4800	45	7.9502	46	1.0523	47	4.2779	48	5.3682	49	4.0678
50	4.5000	51	4.0358	52	4.0000	53	5.5626	54	4.3994	55	7.3500	56	2.5238
57	2.4813	58	1.2500	59	3.4826	60	1.6278	61	6.5226	62	5.9636	63	4.7862
64	3.1579	65	5.8644	66	2.3158	67	2.6675	68	3.6750	69	5.4219	70	4.1249
71	2.6316	72	4.0526	73	2.6429	74	2.0903	75	4.0912	76	4.0598	77	5.8910
78	5.6425	79	4.0459	80	1.7000	81	3.8185	82	5.6400	83	7.9507	84	2.9130
85	5.5720	86	4.0318	87	5.2468	88	5.2807	89	1.2948	90	5.7934	91	3.3333

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของข้อคำถามของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหว
ไปตามอารมณ์ทั้งเจ็ดด้าน จากการทดสอบครั้งที่ผ่านมา

แบบทดสอบ													
การชอบออกสังคม		อารมณ์มั่นคง		การถ่อมตน		ความเคร่งเครียด		จิตใจกล้าแข็ง		ความเพื่องาน		ความหวาดกลัว	
ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	5.7003	2	4.4583	3	4.0000	4	5.1724	5	4.3448	6	7.2000	7	4.4762
8	3.2333	9	6.3478	10	5.4211	11	2.9167	12	8.2143	13	6.3636	14	5.3810
15	4.5000	16	8.4021	17	6.7000	18	5.5556	19	6.5200	20	4.6087	21	4.7619
22	4.5217	23	4.5714	24	2.3125	25	3.4483	26	3.7931	27	3.9545	28	4.1500
29	5.3657	30	4.1429	31	3.7727	32	4.2917	33	4.8148	34	3.7500	35	3.5714
36	2.4783	37	4.7083	38	6.5000	39	4.2917	40	10.0000	41	5.0000	42	5.2500
43	4.8000	44	4.0435	45	8.0952	46	2.4667	47	4.7273	48	5.2632	49	4.0417
50	3.1579	51	5.7778	52	3.4762	53	2.0909	54	3.5000	55	4.5000	56	4.4194
57	5.9643	58	4.0476	59	2.6429	60	3.1818	61	4.4091	62	7.9524	63	6.8000
64	5.7200	65	4.0417	66	5.4286	67	5.4286	68	5.6364	69	5.2941	70	3.7826

ภาคผนวก 'ข'.

แบบทดสอบ

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้ทั้งหมด 70 ข้อ เวลา 60 นาที ทุกข้อทำในกระดาษคำตอบ
2. คำถามทุกคำถามเป็นสถานการณ์สั้น ๆ ที่บุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ ต้องตัดสินใจกระทำลงไป ให้นักเรียนอ่านอย่างช้า ๆ แล้วหยุดคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะตัดสินใจทำอย่างไร โดยเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความคิดและสิ่งที่นักเรียนคิดจะทำจริง ๆ คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูกเพราะทุกคนมีความคิดเป็นของตนเอง ดังนั้น เพื่อให้ผลคำตอบของนักเรียนเป็นเครื่องแนะแนวที่ดีของนักเรียน นักเรียนควรจะมีความรู้สึกต้องการที่จะตอบอย่างถูกต้องและจริงจัง
3. ในแต่ละสถานการณ์มีคำตอบอยู่สี่คำตอบ โปรดเลือกคำตอบที่นักเรียนต้องการเพียงคำตอบเดียว จากข้อ ก, ข, ค และ ง ที่กำหนดให้แล้วกากบาท (×) หั้วตัวอักษรที่เป็นข้อที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบ

ดังตัวอย่าง

- 0) พนมศรีได้ไปชมภาพยนตร์เรื่องแม่นาคพระโขนงซึ่งเป็นหนังผี เวลาถึงฉากที่แม่นาคปรากฏตัวเธอไม่กล้าดูรีบหลบลงเตียงทันทีและเมื่อกลับมาบ้าน คุณแม่ใช้ให้ไปเอาของบนบ้านเวลาค่ำ เธอก็ไม่กล้าขึ้นไปเอา ถ้านักเรียนเป็นพนมศรี นักเรียนจะกล้าขึ้นไปเอาของหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. กล้า เพราะ ผีไม่มีจริง
 - ข. กล้า เพราะ เป็นบ้านของเราเอง
 - ค. ไม่กล้า เพราะ กลัวความมืด
 - ง. ไม่กล้า เพราะ กลัวผีจะมาหลอก

คำตอบ

- 0) ก. ข. ~~ค.~~ ง.

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคน

ลุ่มคิด พรมจุ้ย

แบบทดสอบ

1. ในชุมชนที่มัญญอยู่ มีงานกุศลที่วัด และงานพัฒนาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน และต้องการ (ลูกเสือ หรือนักกาชาด หรือเนตรนารี) ไปช่วย มัญญจะสมัครไปช่วยทุกครั้ง ถ้าเป็นนักเรียนจะทำเหมือนกับมัญหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
 - ก. เหมือน เพราะ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
 - ข. เหมือน เพราะ ช่วยให้โรงเรียนมีชื่อเสียง
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ควรไปเป็นบางครั้งบางคราวเท่านั้น
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ เขาจะคิดว่าเราเป็นคนเล่นหน้า
2. โยรินกำลังเดินเข้ามาในห้องเรียน และได้ยินเพื่อน ๆ ในห้องสับกลุ่มนิทาน แต่ โยรินก็ทำเฉย และไม่สนใจที่จะไปต่อล้อต่อเถียงกับเพื่อน ๆ กลุ่มนั้น ถ้านักเรียนเป็น โยรินนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด ?
 - ก. โต้เถียง เพราะ ไม่ต้องการให้ใครมาว่าตน
 - ข. โต้เถียง เพราะ ต้องอธิบายให้เพื่อนเข้าใจว่ามันไม่จริง
 - ค. ไม่โต้เถียง เพราะ ควรมีความอดทน
 - ง. ไม่โต้เถียง เพราะ ไม่อยากมีเรื่องกับใคร
3. ถึงแม้ใคร ๆ จะลงความเห็นว่าคุณนี่แต่งตัวล้าสมัย แต่คุณก็ยังคงแต่งตัวเหมือนเดิม ถ้านักเรียนเป็นผู้ชาย นักเรียนจะปฏิบัติตนเหมือนผู้ชายหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
 - ก. เหมือน เพราะ แต่งให้ดูภาพก็พอ
 - ข. เหมือน เพราะ มีแบบไหนก็ใส่ได้
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ไม่ทันสมัย
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ อายเพื่อน

4. ชีวิตของประเสริฐต้องการให้ประเสริฐเรียนต่อ ม.4 ประเสริฐจึงตั้งใจที่จะต้องเรียน ม.4 ให้ได้ แต่คะแนนที่สอบได้แต่ละครั้งไม่เป็นที่น่าพอใจ ประเสริฐจึงคิดมาก และวิตกกังวลกลัวสอบไม่ได้ เขาจึงใช้เวลาอ่านหนังสืออย่างหนักในเวลาใกล้สอบ ถ้านักเรียนเป็นประเสริฐ นักเรียนจะกระทำเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ ต้องขยันดูหนังสือให้มาก
 - ข. เหมือน เพราะ ต้องการสอบเรียนต่อให้ได้
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ควรพักผ่อนสมอง
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ จะทำให้คิดมาก
5. ประยงค์เห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์ ต่อมาผู้ร้ายถูกตำรวจจับได้ ตำรวจขอรางวัลให้ประยงค์เป็นพยาน แต่ประยงค์ไม่ยอมเป็นพยาน ถ้านักเรียนเป็นประยงค์ นักเรียนจะเป็นพยานให้ตำรวจหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เป็นพยาน เพราะ ต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
 - ข. เป็นพยาน เพราะ กล้าพูดตามความจริง
 - ค. ไม่เป็นพยาน เพราะ ทำให้เสียเวลา
 - ง. ไม่เป็นพยาน เพราะ กลัวผู้ร้ายจะมาอาฆาต
6. กำนันขยันเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เขาสนใจเกี่ยวกับเรื่องยานอวกาศ คิดว่าต้องเรียนให้เก่งและเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศ ถ้านักเรียนเป็นกำนัน นักเรียนจะคิดแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. คิด เพราะ จะได้มีคนรู้จักมากขึ้น
 - ข. คิด เพราะ ความฝันอาจเป็นความจริงได้
 - ค. ไม่คิด เพราะ ไม่อาจทำได้ตามความคิด
 - ง. ไม่คิด เพราะ ฝันมากเกินไป

7. ดรุณีเคยถูกตะขาบต่อยมาก่อน ในขณะที่เขากำลังนั่งเล่นกับเพื่อน ๆ อยู่ในกลุ่ม 4 - 5 คน ประสานพาเอาตะขาบยางแอบใส่กล่องเล็ก ๆ มา แล้วปล่อยตะขาบลงในกลุ่มของดรุณี และเพื่อน ๆ ดรุณีเห็นจึงร้องด้วยความกลัว ถ้านักเรียนเป็นครูที่นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ เหตุการณ์มันน่ากลัวจริงใจ
 - ข. เหมือน เพราะ กลัวจะถูกต่อยอีก
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ เพียงแต่ถอยห่างก็ปลอดภัย
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ไม่กลัว
8. นครเรียนจบชั้น ม.3 จากโรงเรียนนารายณ์ศึกษาลัย เขาได้ไปสมัครงานที่บริษัทแห่งหนึ่ง ผู้จัดการให้เขาเป็นพนักงานเดินตลาดขายของ ถ้านักเรียนจบชั้น ม.3 แล้วไปสมัครงานแบบเดียวกับนคร นักเรียนคิดว่าจะทำงานดังกล่าวได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. ทำได้ เพราะ นำความรู้มาใช้เป็นประโยชน์
 - ข. ทำได้ เพราะ ได้พูดคุยกับคนซื้อหลายอาชีพ
 - ค. ทำไม่ได้ เพราะ ค่าแรงอาจไม่คุ้มกับค่าเหนื่อย
 - ง. ทำไม่ได้ เพราะ พูดไม่เก่งและไม่เคยทำมาก่อน
9. ชัยพรเป็นนักเรียนที่มีเสียงดีมากของโรงเรียนคนหนึ่ง แต่แล้ววันหนึ่งหัวหน้าวงดนตรีของโรงเรียนก็มาบอกกับเขาว่า เดี่ยวนี้เสียงเขาตกไปมาก ชัยพรรู้สึกเสียใจ เพื่อนนักเรียนอีกคนหนึ่งเดินผ่านมาได้ยินเขาก็พูดสนับสนุนหัวหน้าวง ชัยพรนับหนึ่งถึงสิบในใจเพื่อระงับความโกรธ ถ้านักเรียนเป็นชัยพร นักเรียนจะแสดงออกเหมือนกับเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ มีความอดทนและยอมรับความจริง
 - ข. เหมือน เพราะ ควรเก็บความรู้สึกไว้ภายใน
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ไม่ชอบให้ใครมาอวด
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ระงับใจไม่ไหว

10. เพื่อน ๆ ได้ช่วยเหลืองานที่ครูมอบหมายให้เขาทำจนสำเร็จ และได้รับคำชมเชยจากครู แต่นงนุชบอกครูตามความจริงว่า งานชิ้นนี้เขาได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เป็นอย่างดี ถ้านักเรียนเป็นนงนุช นักเรียนจะบอกครูหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. บอก เพราะ จะได้ไม่หลงตัวเอง
 - ข. บอก เพราะ ครูจะได้รู้ว่าเพื่อนช่วยทำ
 - ค. ไม่บอก เพราะ กลัวครูว่า
 - ง. ไม่บอก เพราะ ครูจะได้ไม่รักคนเดียว
11. หัวหน้าได้มอบหมายงานชิ้นหนึ่งให้กมลทำ เมื่อกมลรับงานมาแล้วก็นั่งทำงานอย่างขมักเขม้น ไม่สนใจเรื่องอื่นหรือใครอีกเลย ถ้านักเรียนเป็นกมล นักเรียนจะกระทำเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ ต้องการทำให้เสร็จโดยเร็ว
 - ข. เหมือน เพราะ หน้าที่ย่อมเป็นหน้าที่
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ทำงานต้องเป็นเวลา
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ทำไปเล่นไปจะได้ไม่หนักเกินไป
12. ในวิชาการดูแลรักษากัน ครูได้ให้นักเรียนทำหลาย ๆ ชนิด โดยให้นักเรียนเลือกทำตามหัวข้อที่ครูเสนอให้ ปรากฏว่าเมื่อการเลือกสิ้นสุดลง มีงานอยู่ชนิดหนึ่งเป็นงานที่ทำยาก มีนักเรียนเลือกทำเพียงคนเดียว คือ กักดา ครูได้ถามกักดาอีกครั้งว่า จะเปลี่ยนงานทำหรือไม่ แต่กักดาตัดสินใจไม่เปลี่ยน ถ้านักเรียนเป็นกักดา นักเรียนจะขอเปลี่ยนงานทำหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เปลี่ยน เพราะ ไม่อยากลำบากคนเดียว
 - ข. เปลี่ยน เพราะ จะได้ไม่เสียเปรียบเพื่อน
 - ค. ไม่เปลี่ยน เพราะ มีความมั่นใจว่าทำได้
 - ง. ไม่เปลี่ยน เพราะ พยายามจริง ๆ ก็คงทำได้

13. สรายุทธีเป็นนักเรียนชั้น ม.3 เขามักนั่งคิดว่าในอนาคตเขาเป็นคนที่ร่ำรวย มีเงินมาก
จากนั้นก็นำเอาไปบริจาคแก่คนยากจนและซื้อขนมแจกเด็ก ๆ ในหมู่บ้านของเขา
ถ้านักเรียนเป็นสรายุทธี นักเรียนจะคิดเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. คิด เพราะ จะได้ช่วยเหลือคนจน
 - ข. คิด เพราะ ได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม
 - ค. ไม่คิด เพราะ ชอบคิดถึงปัจจุบันมากกว่า
 - ง. ไม่คิด เพราะ ำ เป็นการคิดถึงเรื่องไร้สาระ
14. จรูญได้ขึ้นไปยืนอยู่บนตาดฟ้าของตึกชั้น 4 ซึ่งไม่มีที่กัน เขาไม่กล้ามองลงมายังพื้นดิน
ถ้านักเรียนไปยืนแทนจรูญ นักเรียนจะมีความรู้สึกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ กลัวตกลงมา
 - ข. เหมือน เพราะ มองลงมาแล้วใจสั่น
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ กล้าขึ้นก็กล้ามองลงมา
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ไม่เห็นจะน่ากลัวตรงไหน
15. เป็นวันศุกร์ก่อนเลิกเรียน ทางโรงเรียนได้สั่งให้มีการประชุมนักเรียนประจำสัปดาห์
บังเอิญสัปดาห์นี้ประธานขาดประชุม ครูเวรจึงบอกให้นักเรียนออกมานำสวดมนต์
หนึ่งคนใครก็ได้ ปรากฏว่าอาคมสมัครออกมาเพื่อน ๆ สวดมนต์ ทั้ง ๆ ที่
อาคมไม่ได้เป็นรองประธานนักเรียน ถ้านักเรียนเป็นอาคม นักเรียนจะสมัครออกมา
นำสวดมนต์หรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. ออก เพราะ เป็นการเสียสละเพื่อส่วนรวม
 - ข. ออก เพราะ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูก
 - ค. ไม่ออก เพราะ กลัวถูกเพื่อนล้อเลียน
 - ง. ไม่ออก เพราะ ไม่กล้าพูดในที่ประชุม

16. พิชัยได้ทำการแข่งขันวิ่ง 800 เมตรให้แก่อีสแดง ปรากฏว่าพิชัยเข้าเส้นชัยเป็นคนสุดท้าย มีเพื่อน ๆ ล้อเลียนเขาที่ได้ตำแหน่งรั้งท้ายพิชัยรู้สึกเหลื้อดจึงได้พูดตอบเพื่อน ๆ เหล่านั้น ถ้านักเรียนเป็นพิชัย นักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด ?
- ก. ตอบตอบ เพราะ ไม่สามารถจะทนได้
 - ข. ตอบตอบ เพราะ ไม่ชอบให้ใครมาซ้ำเติม
 - ค. ไม่ตอบ เพราะ เดี่ยวเพื่อน ๆ ก็หยุดล้อไปเอง
 - ง. ไม่ตอบ เพราะ เป็นเพียงเกมส์การแข่งขัน
17. ประยูรได้มีโอกาสไปเที่ยวบ้านเพื่อนในวันหยุด และเพื่อนได้แนะนำให้ประยูรรู้จักกับพี่ชายที่มีอายุไล่เลี่ยกัน ถ้านักเรียนเป็นประยูร นักเรียนจะแสดงออกเช่นไร เพราะเหตุใด ?
- ก. ไหว้ เพราะ เป็นมารยาทของคนไทย
 - ข. ไหว้ เพราะ เป็นการแสดงการทักทาย
 - ค. ไม่ไหว้ เพราะ อายุไล่เลี่ยกัน
 - ง. ไม่ไหว้ เพราะ รู้สึกกระดากอาย
18. มานะทำข้อสอบกลางเทอมแทบไม่ได้เลย เขาวิตกกังวลทำให้มานะกินไม่ได้นอนไม่หลับ คิดมากจนล้มป่วย ถ้านักเรียนเป็นมานะทำข้อสอบไม่ได้จะแสดงออกเช่นไร เพราะเหตุใด ?
- ก. คิดมาก เพราะ กลับสอบตก
 - ข. คิดมาก เพราะ ต้องเสียเวลาซ่อมและอาบเพื่อน
 - ค. ไม่คิดมาก เพราะ ยังมีโอกาสแก้ตัวอีก
 - ง. ไม่คิดมาก เพราะ ยอมรับสภาพความจริงว่าทำไม่ได้

19. พอเปิดเทอมใหม่ส้มพงษ์ก็ถูกสมาชิกในห้องเลือกให้เป็นหัวหน้าแทนโสมภณ ยิ่งขอลาออกเนื่องจากไม่สามารถควบคุมชั้นได้ และส้มพงษ์ก็ตอบยินดีที่จะรับเป็นหัวหน้าแทนโสมภณ ถ้านักเรียนเป็นส้มพงษ์ นักเรียนจะยินดีเป็นหัวหน้าห้องหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เป็น เพราะ เพื่อน ๆ ไว้วางใจ
 - เป็น เพราะ เป็นหน้าที่รับผิดชอบ
 - ไม่เป็น เพราะ เป็นงานยุ่งและควบคุมชั้นลำบาก
 - ไม่เป็น เพราะ ไม่มีความสามารถพอ
20. อมรรัตน์เป็นนักอ่านนวนิยาย ขณะที่อ่านเขามักจะคิดว่าเขาเป็นตัวละครของนวนิยายเรื่องนั้นด้วย ถ้านักเรียนเป็นอมรรัตน์นักเรียนจะคิดเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- คิด เพราะ จะได้มีอารมณ์คล้ายตาม
 - คิด เพราะ เหมือนเป็นตัวละครของเรื่อง
 - ไม่คิด เพราะ ไม่ใช่เป็นเรื่องจริง
 - ไม่คิด เพราะ เป็นเรื่องที่จินตนาการขึ้น
21. ในขณะที่กำลังเรียนวิชาบาลีเกตบอลสุวิทย์เกิดอุบัติเหตุหลักหัวแตก นารีเข้าไปช่วย แต่เมื่อนารีเห็นเลือดของสุวิทย์ไหลออกมา นารีรู้สึกหวาดเสียว ใจพริ้วจะเป็นลม ถ้านักเรียนประสบเหตุการณ์เช่นเดียวกับนารี นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เหมือน เพราะ เป็นคนใจอ่อน สงสารเพื่อน
 - เหมือน เพราะ เห็นเลือดแล้วใจไม่ดี
 - ไม่เหมือน เพราะ ต้องช่วยเหลือเพื่อน
 - ไม่เหมือน เพราะ คิดใจเข้มแข็ง

22. คุณแม่พานริศ และนราส่งพี่น้องไปงานทำบุญบ้านเพื่อน เมื่อไปถึงนริศก็เข้าไปช่วยเพื่อน ๆ

ของคุณแม่ทำงาน และพูดคุยอย่างสนุกสนาน ส่วนนรานั้นจะเข้าไปช่วยก็ต่อเมื่อมีคนเรียก ถ้าไม่มีคนเรียกก็จะนั่งอยู่เฉย ๆ ถ้านักเรียนไปในงานทำบุญเหมือนเหตุการณ์นี้ นักเรียนจะแสดงออกแบบใคร เพราะเหตุใด ?

ก. นริศ เพราะ ทำให้เข้าสังคมได้ดี

ข. นริศ เพราะ แสดงความสนใจ

ค. นรา เพราะ ช่วยเขาอาจเป็นการยุ่ง

ง. นรา เพราะ ไม่คุ้นเคยกับสถานที่

23. นพพรกับเพื่อนตั้งใจกันไว้ว่าจะไปชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ขณะที่ไปดูก็ไปพบปราชญ์

หน้าโรงภาพยนตร์ ปราชญ์ดูแล้วเขาก็บอกว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ดี ไม่น่าดู ถ้านักเรียนเป็นนพพร นักเรียนจะยังชมภาพยนตร์เรื่องนั้นหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. ชม เพราะ เมื่อตั้งใจแล้วควรไปพิสูจน์

ข. ชม เพราะ จิตใจของแต่ละคนไม่เหมือนกัน

ค. ไม่ชม เพราะ ทำให้เสียเงิน

ง. ไม่ชม เพราะ เพื่อนบอกไม่ดีก็ไม่ดู

24. ส้มเกียรติได้ช่วยเหลือ สักขรทำรายงาน แต่สักขรแสดงอาการไม่ชอบและไม่แสดง

ความขอบคุณในการช่วยเหลือของส้มเกียรติด้วย ถ้านักเรียนเป็นสักขร นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. เหมือน เพราะ ไม่ได้ขอร้องให้ช่วย

ข. เหมือน เพราะ ต้องการทำด้วยตัวเอง

ค. ไม่เหมือน เพราะ ควรแสดงน้ำใจต่อเขาบ้าง

ง. ไม่เหมือน เพราะ เป็นการเสียมารยาท

25. ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ ครูถามคำถามนิยาม นิยามตอบไม่ได้ จึงถูกครูตำหนิว่าไม่เอาใจใส่ในการเรียน หลังจากถูกว่าวันนั้นนิยามจึงไปบอมนุชคุยกับเพื่อน ๆ ได้แะนั่งอ่านหนังสือคนเดียวเงียบ ๆ ถ้านักเรียนถูกตำหนิเหมือนนิยาม นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ ต้องการตั้งใจเรียนมากขึ้น
 - ข. เหมือน เพราะ จะได้ตอบคำถามได้แบบเพื่อน
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ เคร่งเครียดมากเกินไป
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ได้ปรับปรุงตัวเอง
26. การสอบคณิตศาสตร์ครั้งหนึ่ง วลีคิดว่าเขาจะต้องได้คะแนนมากกว่าที่ครูนำมาบอก เขาจึงถามและขอดูเฉลยจากครู ซึ่งก็เป็นความจริงที่เขาได้คะแนนเพิ่มขึ้นจริง ๆ ถ้านักเรียนเป็นวลี นักเรียนจะกระทำการแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. ทำ เพราะ เพื่อความยุติธรรม
 - ข. ทำ เพราะ มั่นใจว่าตนเองทำได้ถูก
 - ค. ไม่ทำ เพราะ ได้เท่าไรก็เอาเท่านั้น
 - ง. ไม่ทำ เพราะ จะเสียมารยาท
27. ไฟโรจน์เลือกวิชาถูกเลือก ได้ผ่านการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างหนักมาแล้ว เป็นคนเสียสละช่วยเหลือโรงเรียนเป็นอย่างดี จนได้รับคัดเลือกเป็นลูกเสือดีเด่นของโรงเรียน ได้รับโล่ห์เป็นรางวัล วีรชนอยู่ชั้น ม.2 คิดอยากที่จะได้รับโล่ห์บ้าง จึงพยายามปฏิบัติตัวให้เหมือนไฟโรจน์ ถ้านักเรียนเป็นวีรชน นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนไฟโรจน์
 - ข. เหมือน เพราะ เป็นแบบอย่างที่ดี
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ จะถูกเพื่อนตำหนิว่าอยากได้โล่ห์
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ความสามารถไม่เท่าเขา

28. การไปทัศนศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นใกล้ และรถบัสได้ไปทัศนศึกษาด้วย ขณะที่รถวิ่งด้วยความเร็วสูงและแข่งรถคันอื่น ๆ ตลอด ใกล้บอกกับธงชัยว่าเขารู้สึกหวาดเสียวและตื่นเต้นมาก ถ้านักเรียนเป็นใกล้ นักเรียนจะมีความรู้สึกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เหมือน เพราะ กลัวรถจะได้รับอุบัติเหตุ
 - เหมือน เพราะ ทำให้หวาดเสียว
 - ไม่เหมือน เพราะ รู้สึกสนุกเวลาวิ่งเร็ว
 - ไม่เหมือน เพราะ ถึงคราวตายก็ต้องตาย
29. ในการเรียนวิชาภาษาไทย ครูสั่งให้นักเรียนแสดงละครประกอบบทเรียน โดยเรียกกลุ่มออกมาแสดง กลุ่มไหนยอมออกมาแสดง ถ้านักเรียนเป็นกลุ่มไหน นักเรียนจะออกมาแสดงหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ออก เพราะ จะได้แสดงออกและฝึกการเป็นผู้นำที่ดี
 - ออก เพราะ เพื่อเข้าใจบทเรียนมากขึ้น
 - ไม่ออก เพราะ ไม่กล้าพอที่จะแสดงออก
 - ไม่ออก เพราะ เป็นการโอดวิบัติตัวเอง
30. ในขณะที่ทำการแข่งขันกีฬาอีสปอร์ต ซึ่งเป็นเบอร์ดี้โต้ลงแข่งขันบาสเกตบอล เขาพยายามยิงเพื่อทำคะแนนแต่ไม่ได้คะแนนเพิ่มเลย และคู่ต่อสู้ก็ทำคะแนนนำไปมาก ทำให้ลูเทพ ผู้เล่นร่วมทีมแสดงความไม่พอใจ และต่อว่าสมเดชให้เลย ถ้านักเรียนเป็นลูเทพ นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เหมือน เพราะ เพื่อให้เขาแก้ไขตัวเองใหม่
 - เหมือน เพราะ ไม่พอใจที่ทำคะแนนได้น้อย
 - ไม่เหมือน เพราะ จะทำให้เสียกำลังใจ
 - ไม่เหมือน เพราะ การแข่งขันย่อมมีผิดพลาด

31. ขณะที่ครูอำนาจซึ่งประจำชั้น ม.2 เดินผ่านทางกับ อูบล นักเรียนชั้น ม.3 ที่ตลาดหน้าอำเภอ แต่ครูอำนาจ ไม่ได้ล้อนอบล อูบลจึงเดินก้มหน้าผ่านครูไป คิดว่าครูคงไม่รู้จัก ถ้านักเรียนเป็นอูบล นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เหมือน เพราะ เห็นว่าไม่จำเป็น
 - เหมือน เพราะ ไม่รู้จักกับครูดี
 - ไม่เหมือน เพราะ เราควรจะทักทายครู
 - ไม่เหมือน เพราะ เป็นการไม่นับถือ
32. ไวพจน์เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับเก่ง แต่ลืมนำใบเรียนต่อในโปรแกรมที่เขาอยากจะได้เรียนไม่ได้ ในขณะที่เพื่อนเรียนอ่อนกว่าลืมนำใบได้ เขาเลยต้องไปเรียนโปรแกรมอื่นแทน ทำให้เขาวิตกกังวลกลัวว่าจะลืมนำใบเรียนต่อไม่ได้ มักจะนั่งคิดถึง การเรียนเสียๆ อยู่คนเดียว ถ้านักเรียนเป็นไวพจน์ นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เหมือน เพราะ กลัวจะลืมนำใบเรียนต่อไม่ได้
 - เหมือน เพราะ คนที่คิดหวังย่อมมีความกังวล
 - ไม่เหมือน เพราะ อาจมีการผิดพลาดได้
 - ไม่เหมือน เพราะ ทำให้การเรียนไม่ดีขึ้น
33. เมื่อถึงเวลาเลิกงานเมื่อใดสมัครใจจะผลัดจากงานที่ทำอยู่ทันที แม้ว่างานที่เขาทำอยู่ จะยังทำไม่เสร็จเรียบร้อยก็ตาม ถ้านักเรียนเป็นสมัครใจ นักเรียนจะกระทำแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- กระทำ เพราะ ควรเอาเก็บไว้ทำคราวต่อไป
 - กระทำ เพราะ ได้เวลาเลิกงานแล้ว
 - ไม่กระทำ เพราะ จะทำไม่ทัน
 - ไม่กระทำ เพราะ ต้องทำงานให้เสร็จก่อน

34. ในขณะที่มีเวลาว่างบ้างจะนั่งนึกถึงอนาคตของตนเอง แล้วก็เล่าให้เพื่อนในห้องฟังว่า ในอนาคตเขาอยากจะทำอะไรเป็นตำรวจ จะได้จับโจรผู้ร้ายไม่ให้ทำความเดือดร้อนให้ชาวบ้าน ถ้านักเรียนมีเวลาว่างเหมือนบ้าง นักเรียนจะนั่งคิดถึงอนาคตของตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- คิด เพราะ ทำให้เกิดความหวัง
 - คิด เพราะ เป็นการวางภาพไว้ในอนาคต
 - ไม่คิด เพราะ ถ้าทำไม่ได้แล้วจะผิดหวัง
 - ไม่คิด เพราะ ไม่เกิดประโยชน์
35. หลังจากเลิกเรียนอัตราชั้นจะเล่นกีฬาที่โรงเรียนทุกวัน วันหนึ่งเขาเล่นกีฬาเพลินจนกระทั่งค่ำ เขาสัมผัสได้ใช้ทำการบ้านไว้ในห้องเรียน แต่ไม่กล้าไปเอาสมุดที่ห้องคนเดียว จึงชวนเพื่อนไปเอาเป็นเพื่อน ถ้านักเรียนเป็นอัตราชั้น นักเรียนจะกล้าไปเอาสมุดคนเดียวหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- กล้า เพราะ กลัวจะถูกครูทำโทษ
 - กล้า เพราะ ในห้องเรียนไม่มีอะไรน่ากลัว
 - ไม่กล้า เพราะ กลัวความผิด
 - ไม่กล้า เพราะ ไปคนเดียวจะเกิดอันตราย
36. ในช่วงปิดภาคเรียนเด็กในป็นี่สู่พนัน ซึ่งเป็นหัวหน้าห้องได้วางโครงการที่จะชวนเพื่อน ๆ ไปเที่ยวต่างจังหวัดที่มีน้ำตก ถ้านักเรียนเรียนอยู่ในห้องเดียวกับสู่พนัน นักเรียนจะไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ไป เพราะ ได้พักผ่อนและสนุกสนานกับเพื่อน ๆ
 - ไป เพราะ ได้รู้จักนิสัยของเพื่อน
 - ไม่ไป เพราะ คิดว่าไปเปลือง
 - ไม่ไป เพราะ ต้องการอ่านหนังสืออยู่บ้าน

37. พรีได้รับเลือกเป็นดรัมเมเยอร์คนใหม่ของโรงเรียน พรีได้อินหลายคนวิจารณ์ว่า เขาเดินส่วยู้กันเก่าไม่ได้ ทำให้เขาโกรธและไม่อยากฝึกซ้อมต่อไป ถ้านักเรียนเป็นพรี นักเรียนจะกระทำเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ หมดกำลังใจ
 - ข. เหมือน เพราะ ถ้าฝึกซ้อมต่อไปก็จะถูกวิจารณ์อีก
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ฝึกซ้อมไปเรื่อย ๆ คงจะดีขึ้น
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ขอมรับในสิ่งที่บกพร่อง
38. เมื่อโกลวีย์น้าปากกาที่ซื้อใหม่มาवादเพื่อน ๆ ติตาสั่งกลับไปบ้านอ้นวอนมารดา ขอให้ซื้อปากกาอันใหม่ที่ส่วยู้กว่าของโกลวีย์นอีก ทั้ง ๆ ที่ของเก่าก็ยังใช้ได้ ถ้านักเรียน เป็นนิตา จะขอซื้อปากกาใหม่หรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. ขอซื้อ เพราะ จะได้เอาไปवादเพื่อน ๆ
 - ข. ขอซื้อ เพราะ อยากรู้ปากกาด้าใหม่
 - ค. ไม่ขอซื้อ เพราะ เสียเงินโดยเปล่าประโยชน์
 - ง. ไม่ขอซื้อ เพราะ ควรพอใจในสิ่งที่ตนมี
39. ทศพรเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้น ม.3 ในการแข่งขันกีฬาป้องกันกับรุ่นน้องชั้น ม.2 ผลปรากฏว่าทศพรเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ทำให้เพื่อน ๆ ผิดหวัง ทศพรรู้สึกเสียใจและผิดหวัง เขาคิดมากกลายเป็นคนที่เรียบขรึมไปกว่าเดิม ถ้านักเรียนเป็นทศพร นักเรียนจะกระทำเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ ทำให้เพื่อนผิดหวัง
 - ข. เหมือน เพราะ อายุกับรุ่นน้อง
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ พยายามลดความสามารถแล้ว
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ แพ้ชนะเป็นเรื่องธรรมดา

40. ใหญ่เป็นคนตัวโตและแข็งแรงสมชื่อ วันหนึ่งเห็นใหญ่แกล้งเอาสมุดไปใส่ไว้ในกระเป๋าของส่มหมาย แล้วไปบอกครูว่าส่มหมายขโมยสมุดของตน ถ้านักเรียนเป็นครู นักเรียนจะกลับบอกครูว่าใหญ่แกล้งส่มหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- บอก เพราะ เห็นแก่ความยุติธรรม
 - บอก เพราะ ไม่ต้องการให้ใหญ่ได้ใจเวกขึ้น
 - ไม่บอก เพราะ ไม่อยากยุ่งเรื่องของคนอื่น
 - ไม่บอก เพราะ กลัวใหญ่จะทำร้าย
41. ในการปฏิบัติงานเกษตรศรัชัยเป็นคนที่ถูกพี่ขี้ดัดที่สุดในห้อง เขาจึงคิดว่าต้องเรียนต่อในสาขาเกษตร จะได้พัฒนาหมู่บ้านของตนเองและยังเห็นว่าจะต้อง เป็นเกษตรกรตัวอย่าง ดีชื่อเสียงมากที่สุดในประเทศ ถ้านักเรียนเป็นศรัชัย นักเรียนจะคิดเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- คิด เพราะ จะได้มีชื่อเสียง
 - คิด เพราะ ทุกคนย่อมจะมีความหวัง
 - ไม่คิด เพราะ อาจจะมีคนเก่งกว่าเรา
 - ไม่คิด เพราะ เป็นการคิดเห็นที่ไกลเกิน
42. ลูกกับจ้อยเป็นเพื่อนรักกันมาก ได้เข้ากันไปดูหนังซึ่งเป็นเรื่องของการต่อสู้ล้างแค้น เขาทิ้งสองพี่น้องดูอย่างเพลิดเพลิน แต่พอถึงฉากที่มีการต่อสู้กันอย่างรุนแรง และแทงกันเลือดพุ่งกระฉูดล้มตายมากมายลูกหลบหน้าไม่กล้าดู จบจากนั้นจึงเงยหน้าขึ้นมามาดูต่อ ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะแสดงออกเหมือนลูกหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เหมือน เพราะ จิตใจไม่ยวบเรื่องเป็นเรื่องตาย
 - เหมือน เพราะ รู้ลึกแล้ว
 - ไม่เหมือน เพราะ เป็นเพียงการแสดงไม่ใช่เป็นของจริง
 - ไม่เหมือน เพราะ กำลังเป็นตอนที่สนุกสนานที่สุด

43. ลูฟพงษ์มักขอช่วยเพื่อน ๆ ทำรายงานส่งครู และเมื่อเห็นครูกำลังทำกิจกรรมของโรงเรียนเขาจะรีบไปอาสาช่วยทำ ถ้านักเรียนเป็นลูฟพงษ์ นักเรียนจะกระทำแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- กระทำ เพราะ ได้รับประสบการณ์
 - กระทำ เพราะ ได้เข้าร่วมกิจกรรม
 - ไม่กระทำ เพราะ ไม่ใช่หน้าที่
 - ไม่กระทำ เพราะ เป็นการทำงานเพื่อเอาหน้า
44. ในขณะที่ดวงใจกำลังไขปากกาถามกับกลุ่มเพื่อนอยู่ ประทับซึ่งนั่งอยู่ข้างหน้ากำลังจะหันมาถามไม่บรรทัด บังเอิญพัดถูกขวดหมึกหกเปื้อนสมุดของดวงใจ ดวงใจทำเป็นไม่โกรธ แต่แกล้งทำหมึกหกรดสมุดประทับบ้าง ถ้านักเรียนเป็นดวงใจ นักเรียนจะกระทำแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด
- กระทำ เพราะ จะได้หายโกรธ
 - กระทำ เพราะ ต้องให้เขาเป็นบ้าง
 - ไม่กระทำ เพราะ ควรให้อภัยเพื่อน
 - ไม่กระทำ เพราะ เขาไม่ได้ตั้งใจ
45. ถึงแม้จะสอบได้เกรดเพียง 1.75 อานนท์ก็พอใจ ถ้านักเรียนดูหนังสืออย่างเต็มที่ แต่ได้เกรดแค่ 1.75 นักเรียนจะพอใจหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- พอใจ เพราะ เราไม่ได้ลอกใคร
 - พอใจ เพราะ ความสามารถเรามีเท่านี้
 - ไม่พอใจ เพราะ ไม่คุ้มกับเวลาที่ดูหนังสือ
 - ไม่พอใจ เพราะ น่าจะได้เกรดดีกว่านี้

46. ทุกครั้งที่บุญเริ่มได้อินเพื่อนพูดถึงบุญเริ่มในทางที่ไม่ดี เขาจะคิดมาก กินไม่ได้และนอนไม่หลับไปหลายวัน ถ้านักเรียนเป็นบุญเริ่มนักเรียนจะเก็บเอามาคิดแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- คิด เพราะ ทำให้เสียชื่อเสียง
 - คิด เพราะ จะได้ปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น
 - ไม่คิด เพราะ ไม่ทำให้อะไรดีขึ้น
 - ไม่คิด เพราะ รกสมอง
47. อัมพาดั้งใจจะเก็บเงินที่เหลือจากค่าขนมไว้อื้อของขวัญวันเกิดให้คุณแม่ พอเก็บเงินได้จำนวนหนึ่ง ก็มีคนนำของสิ่งหนึ่งที่อัมพาวอยากได้ไว้ใช้เองมาขายให้ในราคาถูก แต่อัมพาก็ยังเก็บเงินไว้อื้อของให้คุณแม่ ถ้านักเรียนเป็นอัมพา นักเรียนจะเก็บเงินไว้อื้อของให้คุณแม่หรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- เก็บ เพราะ แม่จะได้ภูมิใจในตัวเรา
 - เก็บ เพราะ ตั้งใจไว้แล้ว
 - ไม่เก็บ เพราะ คอยให้คุณแม่ในโอกาสต่อไปก็ได้
 - ไม่เก็บ เพราะ มีของราคาถูกควรซื้อไว้ก่อน
48. เรื่องพรออบฟังวิทยุที่มีรายการเพลงเป็นประจำ มักคิดว่าในอนาคตเธอจะเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงดังคนหนึ่งและจะต้องดังกว่าคนอื่น ๆ ถ้านักเรียนเป็นเรื่องพรออบ นักเรียนจะคิดเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- คิด เพราะ มีความสุขกับการคิด
 - คิด เพราะ ทำให้มีอารมณ์แจ่มใส
 - ไม่คิด เพราะ เหตุการณ์ข้างหน้าเราคาดไม่ถึง
 - ไม่คิด เพราะ เหมือนความฝัน

49. ขณะที่เรียนวิชาสังคม ครูต้องการเรียกใครคนหนึ่งออกไปพูดหรือแสดงความคิดเห็นหน้าชั้น
 วิชาจะนั่งภาวนาขอให้ครูเรียกคนอื่นอย่าได้เรียกตนเลย ถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์
 เช่นเดียวกับวิชา นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. เหมือน เพราะ ไม่กล้าพูดอายเพื่อน
- ข. เหมือน เพราะ ถ้าเพื่อนถามแล้วตอบไม่ได้
- ค. ไม่เหมือน เพราะ จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
- ง. ไม่เหมือน เพราะ กล้าพูดและกล้าแสดงออก

✓50. เมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ ในห้อง ม.3/1 แล้ว ลูดาเป็นคนที่มีส่วนร่วมับกิจกรรมของ
 ชุมชมและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหลายอย่าง ทั้ง ๆ ที่เขาเรียนไม่เก่ง ถ้านักเรียน
 เป็นลูดา นักเรียนจะทำอย่างลูดาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. ทำ เพราะ เป็นความสนใจ
- ข. ทำ เพราะ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
- ค. ไม่ทำ เพราะ ควรตั้งใจเรียนอย่างเดียว
- ง. ไม่ทำ เพราะ ทำให้เสียเวลาเรียน

51. ชูชัยกำลังนั่งทำการบ้านอยู่ เขาพบว่ามันยาก คิดว่าคงทำไม่สำเร็จแน่ ชูชัยจึงเลิกทำต่อ
 ถ้านักเรียนเป็นชูชัย นักเรียนจะหยุดทำการบ้านหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. หยุด เพราะ เอาเวลาไปทำอย่างอื่นดีกว่า
- ข. หยุด เพราะ ควรพักผ่อนบ้างแล้วค่อยคิดใหม่
- ค. ไม่หยุด เพราะ ทำไม่ได้ก็ลองไปถามผู้รู้
- ง. ไม่หยุด เพราะ ต้องคิดไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้

52. นกมลเป็นนักเรียนที่เรียนดี เมื่อเรียนจบ ม.3 แล้ว นกมลสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งได้ เมื่อถึงงานสังสรรค์ก็ขี้เก๋ม เธอไปงานนี้ด้วย และเพื่อน ๆ ได้คุยเรื่องเรียนต่อ นกมลได้คุยอวดความมีชื่อเสียงของโรงเรียน และความสามารถของตนเองที่สอบเข้าเรียนได้ ถ้านักเรียนเป็นนกุลนักเรียนจะคุยอวดเพื่อน ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. คุยอวด เพราะ เพื่อนจะได้รู้ว่าเราเรียนที่ไหน

ข. คุยอวด เพราะ ทำให้เราภูมิใจ

ค. ไม่คุยอวด เพราะ ถึงอย่างไรเพื่อนก็รู้เอง

ง. ไม่คุยอวด เพราะ จะทำให้เพื่อนไม่ชอบ

53. ขณะที่นักเรียนกำลังคร่ำเคร่งกับการอ่านหนังสือ มีเพื่อนมาเปิดวิทยุฟังเพลงอยู่ใกล้ ๆ

นักเรียนจะอ่านหนังสือต่อไปได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. อ่านได้ เพราะ เพลิดเพลินดี

ข. อ่านได้ เพราะ ไม่สนใจเสียงเพลง

ค. อ่านไม่ได้ เพราะ ไม่มีสมาธิในการอ่าน

ง. อ่านไม่ได้ เพราะ ทนความรำคาญไม่ไหว

54. ทรงเดชได้รับมอบหน้าที่จากอาจารย์ฝ่ายปกครองของโรงเรียน ให้คอยสอดส่องดูแล

ความประพฤติของนักเรียน ถ้าพบมีผู้ใดทำผิดก็ให้รายงานอาจารย์ทราบ วันหนึ่งทรงเดช

พบวันชัยกับเพื่อน ๆ กำลังเล่นการพนันที่ข้างรั้วโรงเรียน วันชัยจะให้เงินทรงเดช

จำนวนหนึ่ง ถ้าทรงเดชสัญญาว่าจะไม่รายงานความผิดของตน และเพื่อนต่ออาจารย์

ถ้านักเรียนเป็นทรงเดช นักเรียนจะตกลงรับเงินจากวันชัยหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. ตกลง เพราะ เกเรจะถูกเพื่อนพวกนั้นซ้อม

ข. ตกลง เพราะ เห็นแก่ความเป็นเพื่อน

ค. ไม่ตกลง เพราะ เป็นการช่วยเหลือเพื่อนในทางที่ผิด

ง. ไม่ตกลง เพราะ ห้าตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

55. ที่หมู่บ้านสีหน้ากลางแปลงมาฉายให้ดู ส้มใจจะไปนั่งดูอยู่ทุกครั้งที่นั่งดูเขามักจะคิดว่า

เขาเป็นตัวแสดงของเรื่องนั้นด้วย และยังคงคิดว่าก็จะเป็นดารารายานตร์ที่มีชื่อเสียง

ถ้านักเรียนเป็นส้มใจ นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. เหมือน เพราะ จะได้มีคนชมและยกย่อง

ข. เหมือน เพราะ อยากจะแสดงความสามารถ

ค. ไม่เหมือน เพราะ เป็นการคิดฟุ้งซ่าน

ง. ไม่เหมือน เพราะ รู้ความสามารถของตนเอง

56. ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ครูสั่งให้ทำการออกไปรายงานหน้าชั้นโดยการจับสลากว่า

ใครจะได้ออกไปรายงานก่อน ปรากฏว่าปรีดาจับได้คนแรก ขณะที่ออกไปรายงานนั้น

เขามีอาการเสียงสั่น เหงื่อออก ถ้านักเรียนเป็นปรีดา นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. เหมือน เพราะ กลัวต่อสายตาของเพื่อนที่จ้องมองอยู่

ข. เหมือน เพราะ ตื่นเต้นสะกิดจิตใจไม่อยู่

ค. ไม่เหมือน เพราะ คิดว่าคนอื่นก็คงจะมีความสามารถพอ ๆ กับเรา

ง. ไม่เหมือน เพราะ กล้าแสดงออกทุกคนในห้องเป็นเพื่อนเรา

57. ครูประจำชั้น ม.๖ มักจะพูดเสมอว่า "นักเรียนส่วนมากใช้เวลาว่างของตนเอง

ช่วยเหลือเพื่อนและกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่าที่จะเข้าห้องสมุด" ถ้านักเรียน

เรียนอยู่ห้องนี้ นักเรียนจะกระทำตัวเหมือนกับคำกล่าวของครูหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. เหมือน เพราะ ไม่อยากเข้าห้องสมุด

ข. เหมือน เพราะ ร่วมกิจกรรมแล้วมีความสุข

ค. ไม่เหมือน เพราะ ไม่มีความสามารถที่จะร่วมกิจกรรม

ง. ไม่เหมือน เพราะ ศึกษาหาความรู้ในห้องสมุด

58. ครูได้มอบหมายให้วิชัยทำรายงานส่งแต่ปรากฏว่ารายงานที่เขาทำยังไม่ดี ครูจึงให้นำเอากลับมาแก้ไขใหม่ถึง 3 ครั้ง เขาก็ไม่ยอมท้อต่อบัญหาเช่นนั้น คงทำรายงานนั้นจนสำเร็จ ถ้านักเรียนเป็นวิชัย นักเรียนจะทำรายงานต่อหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. ทำต่อ เพราะ ต้องใช้ความพยายามทำงานให้เสร็จ
 - ข. ทำต่อ เพราะ ต้องแก้ไขข้อบกพร่อง
 - ค. ไม่ทำต่อ เพราะ ความสามารถมีเท่านี้
 - ง. ไม่ทำต่อ เพราะ หหมดกำลังใจที่จะทำต่อ
59. อารีเป็นคนเรียนเก่ง เวลาเรียนในห้องเรียนครูถามอะไรเขาจะตอบได้ทั้งหมด และเวลาเพื่อนพูดยกย่องเขาว่าเก่ง เขาก็ยิ่งโอ้อวดความเก่งมากขึ้น ถ้านักเรียนเป็นคนเก่งเหมือนอารีมีคนมายกย่องอยู่เสมอ นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ เพื่อน ๆ จะได้รู้จักตัวเรามากขึ้น
 - ข. เหมือน เพราะ เราเก่งก็ควรที่จะอวดความเก่ง
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ เป็นการยกย่องตัวเองเกินไป
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ เป็นการยกตนข่มท่าน
60. เมื่อมีการประชุมออกความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน ๆ ลู่วัฒน์แสดงความคิดเห็นออกไปเผอิญขัดกับความเห็นของอรุณ แต่เหตุผลดีพอ ๆ กัน หลังจากนั้นลู่วัฒน์ก็นิ่งคิดเงียบ ๆ คนเดียว ปลอบใจให้เพื่อน ๆ คนอื่นอภิปรายต่อ ถ้านักเรียนเป็นลู่วัฒน์ นักเรียนจะแสดงออกเหมือนเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ จะได้คัดค้านเหตุผลอีกครั้ง
 - ข. เหมือน เพราะ ความเห็นเราก็ดีอยู่แล้ว
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ความเห็นของแต่ละคนไม่เหมือนกัน
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

๑1. ในชั้น ม.3 ที่อำนวยการเรียนอยู่ มีการจัดทำหนังสือพิมพ์รายเดือนเพื่อเป็นการฝึกหัดการทำงานร่วมกันกับกลุ่ม นักเรียนกลุ่มหนึ่ง ๆ จะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานแต่ละประเภท ผัดเปลี่ยนกันกลุ่มละหนึ่งเดือน ในกลุ่มที่อำนวยการเป็นหัวหน้าได้ทำหนังสือออกมา ปรากฏว่าเรื่องนั้นมีอยู่ตอนหนึ่ง เกิดได้รับคำตำหนิจากผู้อ่าน อำนวยการก็ปฏิเสธที่จะทำตนเองไม่ได้ทำเรื่องนั้น ถ้านักเรียนเป็นอำนวยการ นักเรียนจะปฏิเสธหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ปฏิเสธ เพราะ ใครทำผิดก็ต้องรับผิดชอบ
 - ปฏิเสธ เพราะ เราได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว
 - ไม่ปฏิเสธ เพราะ ยอมรับคำตำหนิร่วมกัน
 - ไม่ปฏิเสธ เพราะ จะได้ปรับปรุงให้ดีขึ้น
๑2. มงคลได้ไปดูนิทรรศการศิลปะ ขณะที่เขากำลังเดินดูนั้นก็เห็นเขาลำธิดเกี่ยวกับการวาดภาพด้วยสีน้ำมัน เขาหยุดดูด้วยความสนใจ พอกลับมามันเขาก็ลองวาดบ้าง โดยใช้สีโปสเตอร์แทนแล้วนำไปประกวดคนในบ้าน พร้อมกับพูดว่าในอนาคตเขาจะต้องเป็นนักวาดภาพที่เก่งที่สุดจะได้มีคนมาจ้างดูเขาวาดภาพอย่างมากมาย ถ้านักเรียนเป็นมงคล นักเรียนจะคิดแบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- คิด เพราะ อยากเป็นนักวาดภาพที่เก่งที่สุด
 - คิด เพราะ ต้องการให้มีคนชม
 - ไม่คิด เพราะ ไม่มีฝีมือขนาดนั้น
 - ไม่คิด เพราะ ไม่ต้องการจะได้เงิน
๑3. พรุ่งนี้ลูกตั้งใจจะไปเที่ยวงานประเพณีของอำเภอ บังเอิญวันนี้ข้างบ้านมีงานศพซึ่งเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากถูกรถชนเมื่อตอนเช้า ทำให้ลูกไม่อยากจะไปเที่ยวงานในคืนนั้น ถ้านักเรียนเป็นลูกนักเรียนจะไปเที่ยวงานหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ไป เพราะ อยากหาความสนุก
 - ไป เพราะ ตั้งใจเอาไว้แล้ว
 - ไม่ไป เพราะ อาจเกิดอุบัติเหตุแบบเขา
 - ไม่ไป เพราะ กลัวผี

164. งานกิจกรรมเกี่ยวกับการหาเทียนเข้าพรรษาและชุมนุมต่าง ๆ ของโรงเรียน สมนึก
เป็นนักเรียนคนหนึ่งที่จะทำงานได้ แต่หากไม่ได้รับการขอร้องให้ทำ สมนึกจะไม่ยอมทำ
ถ้านักเรียนเป็นสมนึก นักเรียนจะช่วยทำงานหรือไม่ ถึงแม้ว่าไม่มีใครขอร้องให้ทำ
เพราะเหตุใด ?
- ก. ทำ เพราะ ทำเพื่อส่วนรวม
 - ข. ทำ เพราะ เห็นคนอื่นทำแล้วอดช่วยไม่ได้
 - ค. ไม่ทำ เพราะ การให้ความร่วมมือควรทำด้วยความเต็มใจ
 - ง. ไม่ทำ เพราะ กลัวเพื่อนว่าอยากได้หน้า
165. บุญส่งทำงานร่วมกับกลุ่ม ขณะที่ทำงานอยู่นั้นเขาก็พบกับปัญหาที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจ
ต่าง ๆ มากมาย ทั้งผู้ร่วมงานและหัวหน้ากลุ่ม แต่บุญส่งก็ยังทำงานได้อย่างปกติ
ถ้านักเรียนเป็นบุญส่ง นักเรียนจะแสดงออกเหมือนบุญส่งหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ ทำแล้วก็ควรทำให้เสร็จ
 - ข. เหมือน เพราะ ควรเก็บความรู้สึกไว้ในใจ
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ทุกคนในกลุ่มเขาเปรียบกันไป
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ ไม่พอใจใครก็จะไม่ทำ
166. อนงค์ทราบข่าวของชายผู้ขึ้นที่เธอให้เป็นของชายอื่นเกิดแค้นแค้นนั้น มีราคาต่ำที่สุด
ในบรรดาของชายที่วราภรณ์ได้รับจากเพื่อน ๆ อนงค์รู้สึกกังวลใจและอายเพื่อน
ถ้านักเรียนเป็นอนงค์ นักเรียนจะมีความรู้สึกเหมือนอนงค์หรือไม่ เพราะเหตุใด ?
- ก. เหมือน เพราะ น้อยหน้าเพื่อน
 - ข. เหมือน เพราะ กลัวเพื่อนดูถูก
 - ค. ไม่เหมือน เพราะ ของทุกสิ่งมีค่าทั้งนั้น
 - ง. ไม่เหมือน เพราะ เรามอบให้ด้วยความเต็มใจ

๐7. ล้มปติเป็นคนร่าเริง ได้เตรียมตัวดูหนังสือสอบอย่างมากจนเพื่อน ๆ รู้กันทั่ว แต่ปรากฏว่าผลการสอบของเขาต่อยกว่าเพื่อนที่ใช้เวลาดูหนังสือน้อยกว่า ทำให้ล้มปติคิดมาก เจ็บขริ่มลงไปกว่าเดิม ถ้านักเรียนเป็นล้มปติ นักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด ?

ก. คิดมาก เพราะ ตั้งใจว่าต้องสอบให้ได้คะแนนดีกว่าเพื่อน

ข. คิดมาก เพราะ เตรียมตัวอย่างดีแต่กลับผิดหวัง

ค. ไม่คิดมาก เพราะ การสอบไม่ใช่มีครั้งเดียว

ง. ไม่คิดมาก เพราะ ไม่อยากทำให้ตัวเองไม่สบายใจ

๐8. ในตอนบ่ายวันหนึ่ง ครูสุระจะต้องออกไปติดต่องานนอกโรงเรียน จึงบอกให้นักเรียนทุกคนเอาหนังสือขึ้นมาอ่าน และอยู่กับกันเงียบ ๆ และสั่งให้เอนกหัวหน้าห้องคอยดูแลพวกเพื่อน ๆ เมื่อครูไปแล้วสักครู่ เพื่อน ๆ หลายคนก็คุยกันและเล่นกันอย่างสนุกสนาน และอยู่เอนก ซึ่งไม่ร่วมสนุกด้วยมิให้บอกครู ครูกลับมาจากธุระก็ถามเอนกว่าทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งของครูหรือไม่ ถ้านักเรียนเป็นเอนกนักเรียนจะกล้าบอกความจริงกับครูหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. บอก เพราะ หน้าที่ต้องเป็นหน้าที่

ข. บอก เพราะ ให้เพื่อนเผชิญกับความจริง

ค. ไม่บอก เพราะ เพื่อนจะตีตความเป็นมิตร

ง. ไม่บอก เพราะ กลัวเพื่อนจะว่า

69. อุดมเป็นนักเรียนชั้น ม.3 เขาจะใช้เวลากว้างส่วนใหญ่นั่งคิดว่าได้สร้างเครื่องมือ

เครื่องใช้และของเล่นต่าง ๆ อย่างมากมายในหัวอง ๆ ได้เล่นกันอย่างสนุกสนาน

ยังคิดต่อไปอีกว่าจะต้องเป็นนักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียง ถ้านักเรียนเป็นอุดมนักเรียนจะคิด

แบบเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. คิด เพราะ จะทำให้อนาคตรุ่งโรจน์

ข. คิด เพราะ ไม่น่าจะดังขึ้นมาได้

ค. ไม่คิด เพราะ ใช้เวลานั่งคิดสิ่งที่เป็นประโยชน์ดีกว่า

ง. ไม่คิด เพราะ ไม่เคยฝันกลางวัน

70. จ่านงได้รับจดหมายฉบับหนึ่งซึ่งไม่มีลาระอะไร แต่ข้อความในจดหมายบอกให้จ่านง

ลอกจดหมายนี้แล้วส่งต่อไปให้เพื่อนอีก 10 คน หากไม่ทำตามจะได้รับอันตรายบางอย่าง

ในจดหมายยกตัวอย่างว่านายทองดำ ประสับอุบัติเหตุบาดเจ็บสาหัส ก่อนหน้านั้นเขาได้รับ

จดหมายและไม่ยอมตอบจดหมายก็ได้รับโชคร้ายดังกล่าว ถ้านักเรียนเป็นจ่านง นักเรียน

จะตอบจดหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

ก. ตอบ เพราะ กลัวจะได้รับอันตราย

ข. ตอบ เพราะ ถ้าไม่ตอบรู้สึกไม่สบายใจ

ค. ไม่ตอบ เพราะ เป็นเรื่องไม่จริง

ง. ไม่ตอบ เพราะ เสียเวลาตอบ

การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ

สำหรับข้อ 2, 16, 24, 31, 38, 44, 51, 53, 54 และ 63 ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก.

ให้ 1 คะแนน ข้อ ข. ให้ 2 คะแนน ข้อ ค. ให้ 3 คะแนน และข้อ ง. ให้ 4 คะแนน

สำหรับข้อ 12, 37, 52 และ 61 ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก. ให้ 1 คะแนน ข้อ ข. ให้ 2 คะแนน ข้อ ค. ให้ 4 คะแนน และข้อ ง. ให้ 3 คะแนน

สำหรับข้อ 35 ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก. ให้ 2 คะแนน ข้อ ข. ให้ 1 คะแนน ข้อ ค. ให้ 4 คะแนน และข้อ ง. ให้ 3 คะแนน

สำหรับข้อ 30, 33, 59 และ 66 ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก. ให้ 2 คะแนน ข้อ ข. ให้ 1 คะแนน ข้อ ค. ให้ 3 คะแนน และข้อ ง. ให้ 4 คะแนน

สำหรับข้อ 3, 4, 28, 29 และ 34 ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก. ให้ 3 คะแนน ข้อ ข. ให้ 4 คะแนน ข้อ ค. ให้ 1 คะแนน และ ข้อ ง. ให้ 2 คะแนน

สำหรับข้อ 5, 6, 8, 10, 13, 20, 21, 26, 39, 42, 43, 45, 47, 56, 57 และ 60 ถ้านักเรียนเลือกตอบ ข้อ ก. ให้ 3 คะแนน ข้อ ข. ให้ 4 คะแนน ข้อ ค. ให้ 2 คะแนน และข้อ ง. ให้ 1 คะแนน

สำหรับข้อ 1, 7, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 22, 23, 27, 32, 36, 40, 41, 46, 48, 49, 50, 62, 64, 65, 67, 68 และ 69 ถ้านักเรียนเลือกตอบ ข้อ ก. ให้ 4 คะแนน ข้อ ข. ให้ 3 คะแนน ข้อ ค. ให้ 2 คะแนน และข้อ ง. ให้ 1 คะแนน

สำหรับข้อ 17, 25, 55, 58 และ 70 ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก. ให้ 4 คะแนน ข้อ ข. ให้ 3 คะแนน ข้อ ค. ให้ 1 คะแนน และข้อ ง. ให้ 2 คะแนน

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในจังหวัดสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

ของ

สมคิด พรหมจุ้ย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พุทธทศวรรษ 2526

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหว ไปตามอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ สำหรับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์นั้นประกอบด้วยบุคลิกภาพเจ็ดด้าน คือ การชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็ง ความเพื่องาม และความหวาดกลัว กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 740 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

จากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ในแต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชาทั้งทางบวก และทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 และ .01 และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวทางอารมณ์ รวมทั้งเจ็ดด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยที่บุคลิกภาพด้านความอ่อนไหวทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภาษาไทย มากกว่าวิชาคณิตศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์ สำหรับการวิเคราะห์หาลำเหตุนั้นปรากฏว่า ความเคร่งเครียด จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางตรง โดยที่อารมณ์มั่นคง การถ่อมตน ความหวาดกลัวส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางตรง โดยที่อารมณ์มั่นคง การถ่อมตนส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ การชอบออกสังคมส่งผลทางตรง โดยที่จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อารมณ์มั่นคง ความเพื่องามส่งผลทางตรง โดยที่จิตใจกล้าแข็งส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

จากผลการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการอ่อนไหวไปตามอารมณ์แต่ละด้านปรากฏว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.3844 ถึง 5.6960 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตร แอลฟา โคเอฟฟิเชียน และวิธีแบบแบ่งครึ่งแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง .4711 ถึง .6934 และ .7327 ถึง .8408 ตามลำดับ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ คำนวณโดยหาสหสัมพันธ์ กับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอารมณ์ที่มีคุณภาพแล้ว และใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ มีค่าอยู่ระหว่าง .2880 ถึง .8538 และ .4258 ถึง .7229 ตามลำดับ

A RELATIONSHIP BETWEEN PERSONALITY FACTORS IN TENDER-MINDED
EMOTIONALITY AND ACADEMIC ACHIEVEMENT OF MATTAYOM SUKSA III
STUDENTS IN SUPHAN BURI PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

SOMKID PROMJOUY

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1983

The purposes of this study were to find the relationship between Personality in Tender - Minded Emotionality Test and the achievement in Mathematics, Sciences, English and Thai. And the construct Personality in Tender - Minded Emotionality Test. The Personality in Tender - Minded Emotionality test comprises of the seven personality subtests: Outgoing, Stable, Humble, Serious, Tough - Minded, Imaginative and Apprehensive. A total of 740 Mattayom Suksa III pupils of the academic year 1982 in Supha Buri Province were selected by Multistage Random Sampling Technique.

The findings of the study were as follow. The score on each subtests was significantly correlated to the achievement of each subject positively and negatively at the .05 and .01 level. The correlation coefficient between the score of the test and the achievement of the four subject was positively significant at the .05 and .01 level. And the correlation coefficients between the test and achievements in English and Thai were higher than the correlation coefficients between the test and the achievements in Mathematics and Sciences. When Path Analysis was used the findings were as follows. Serious, and Tough - Minded directly affected the achievement in Mathematics while Humble, Stable, and Apprehensive affected indirectly. Tough - Minded directly affected the achievement in Sciences but Humble affected indirectly. Outgoing caused the direct effect of achievement in English but Tough - Minded had only indirect effect.

Stable, and Imaginative directly affected the achievement in Thai while Tough - Minded affected indirectly.

The result of the construction of Personality in Tender - Minded Emotionality Test showed that the discrimination power was between 3.8844 - 5.6960. The reliability of the subtests using the Alpha Coefficient and the split - half method were between .4711 - .6934 and .7327 - .8408 respectively. The construct validity of the subtests using correlation Coefficient between this test and the likewise test which had been already qualified and the factor analysis method were between .2880 - .8538 and .4258 - .7229 respectively.